

KOLO SÜRYOYO magazine

Zeitschrift der Syrisch-Orthodoxen Diözese von Europa

Nr. 68

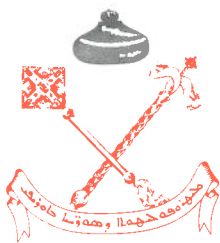
JULI/AUGUST

1989

ܬܡܝܠܐ BISSINGEN - BIETIGHEIM ܬܡܝܠܐ

ܡܡܝܠܐ ܡܡܝܠܐ ܡܡܝܠܐ ܡܡܝܠܐ ܡܡܝܠܐ ܡܡܝܠܐ ܡܡܝܠܐ ܡܡܝܠܐ

KOLO SÜRYOYO magazine

Zeitschrift der Syrisch-orthodoxen Diözese von Europa
Gegründet: 1978

Nr. 68

JULI/AUGUST

1989

KOLO SÜRYOYO

Erscheint zweimonatlich

Direktor:

Erzbischof Julius Y. Çiçek

Redaktor:

Dipl. Theol. Hanna Aydın

Redaktion:

St. Ephrem der Syrer Kloster
7585 PK GLANE-LOSSER
Glanerbrugstr. 33
Tel: 053.61 47 64 Holland
FAX: 053.611395

Druck und Verlag:

Bar-Hebraeus Verlag, Holland

Abonnement:

30, – DM pro Jahr.

Bankverbindung:

Holland:
Rabobank-Losser
Rek. Nr. 12.96.111.58
Deutschland:
Stadtsparkasse
Konto: 15 15 386
D-4432 Gronau/Westf.

ܡܫܚܝܢ ܕܡܫܚܝܢ
ܕܡܫܚܝܢ ܕܡܫܚܝܢ
ܕܡܫܚܝܢ

TÜRKÇE YENİ KİTAPLAR

1. Güvercin Kitabı, Meşhur Abulfarac Bar - Ibroyo eseri
2. Deyrul-Umur Mor Gabriel Tarihi: M. F. Dolabani eseri
3. DÜNYA TARİHİ: iki Cilt Abulfarac (Bar - Ibroyo) eseri
4. Dini Kurallarımız (Mesihsal Öğrenimi)
5. TAVRAT VE İNCİL
6. Deyrulzafaran Tarihi
7. M. F. Dolabani Hayatı

TAKVA SIRRI

(Takva Sırrı Büyüktür Tim.3:16)

(XV)*

Arapça yazar: Semmas Habib-Mısır

Türkçeye çeviren: M.H. Dolapönü-Mardin, 1956

ALTMİŞİKINCI BÖLÜM

Başkalarının sözlerine önem vermemekle onlar için iyilik işleri bırakmamalı. Bütün işleride Allah,ın rızasını istedikçe, insanların boş sözlerinden korkma. Seni övseler veya yerseler, kulak asma. Allahın ululuğu için yaptığın bir iş sırasında yermelerini işitsen, sıklıma, güçlü azmin gevşemesin. Resul, "Rab İsa Mesihi giyin" buyurmuştur (Rom. 13,14).

Rab Yesu,u giyersen iyilik işlerini yapabilmekle, halkın sözünden de sıkımmıyacaksın. Mesih,in süretini ikiyüzlülükle giymekten sakın. Yani, halk önünde günah-tan sakınan ve alçakgönüllü görünür. İçte ise günah işliyorsun ve ara bozuyorsun demektir. Rab Yesu,u gerçekten giy, yüreğinde taşı ve bütün hayatın, Mesih,in hayatına erişsin.

Kitap salih Nuh,u överken böyle buyurdu: "Seni önümde bu nesil içinde salih gördüm" (Tek.7,1). Ve vaftiz edici Yuhanna,nın annesi ve babası hakkında "her ikisinde Allah indinde salih olup Rabbin bütün emirleri ve hükümlerinde kusursuz yürümekte idiler" Lu.1,6) söylemiştir. Gerçek övgü budur. Çünkü Rabtan idi. Ferisiler işlerinde kirli oldukları halde, kutsal ve iyilik gösterişi yapıyorlardı. Bunun için kurtarıcı onları azarlayıp dedi: "Vay başınıza ikiyüzlü yazıcılar ve Ferisiler! çünkü siz, dıştan güzel görünür, fakat içten ölü kemikleri ve her türlü pislikle dolu badanalı me-

zarlara benzersiniz. İnsanlara dıştan salih görünürken, içten ikiyüzlülük ve bozuklukla dolusunuz" (Mat. 23,27-28).

Övgünü Allah,tan ve ücretini gökten bekle ve Allah,la ol. İnsanların sözü ne olursa olsun sana zarar getirmez. Dünyadan ve insanlardan övülen çok insanlar vardı. Fakat şimdi tasavvurlarındaki cahim azabı yüreklerini yakıyor. Birçokları değersiz, yoksul ve sıkıntılı idiler. Şimdi ise Allah,ın cennetinde teselli görüyorlar. Dünyanın onlara layık olmadığı azizlerin sayısına girdiler (Ibr. 11,38).

Resul Favlus: "Allah biz resulleri mahkum olanlar gibi sonuncular olarak teşhir ettiğini sanırım. Çünkü dünyaya, meleklerle ve insanlara hoşlanarak bakılanlar olduk. Biz Mesih için akılsızlarız, fakat siz Mesih,te akıllıolarsınız. Biz zayıflarız, siz ise güçlülersiniz. Siz izzetlilersiniz, fakat biz itibarsızlarız. Bu saat,te kadar aç, çıplak, susuz olup dövülüyörüz ve duracak yerimiz yoktur. Kendi ellerimizle işliyerek çalışıyoruz. Sövlünce, hayırdua ederiz. Eziyet çekince, sabrederiz. İftira edilince, yalvarırız. Şimdiye kadar dünyanın süprüntüsü, cümlelerin kazıntısı gibi olduk" (1.Kor.4,9-13). Resul Favlus,a nice sitemler edilerek geveze ve çıldırmış denildi (R.İş.17,18 ve 26,24). Hiristiyanlara ve Mesih,in adı ile müjde edenlere nice iftiralar edildi. Hatta hac sözü milletler yanında cehalet sayıldı.

Rabbın yolunda yürürken halk seni yererlerse, sıkılma. Galiba dışa göre hükmediyorlar. Fakat içe bakan yalnız Allah,tır. "Rab, insanın gördüğü gibi görmez. İnsan yüze, rab ise yüreğe bakar" (1.Sam.16,7). Bir vergi yahut cenneti vermek, insanların gücünden değildir. Bütün dünya insanları dostların olsalar, seni Allah,ın hükmünden kurtaramazlar. Sen gerekli olanlarını yap, insanların verme ve sitemine bakma. Yüreğini Allah,a çevirip rızasını istersen, sana yeter. Dünyanın kargaşalıklarını ve rahatsız eden seslerini işitmiyor gibi ol.

Koşu meydanında sunun, bunun övgüsünü ve yermesini dinlemezler. Yalnız ve yalnız ödüle bakarlar. Övgü ve ödülü yalnız Allah,tan bekle. İnsanların övgü ve yermesine kaygılanma. Peteği toplıyan, arı sokmasına bakmaz. Yüksek bakan, gedefini bulmak için her şeyden vezgeçer. Mahir ressam, bir cahilin ayıplanmasından sıkılmaz. Ferisilerim sitemlerinden kurtulmıyan Kurtarıcıdan üstün müsün? Semiriyeli,dir içinde şaytan var, Allah,tan değil, günahkar ve gümrükçülerle yiyip içer, septi tutmaz gibi sözler. Eğer dünyanın kurtarıcısı, yeme ve sitemden, değişik zan ve sözlerden kurtulmadıysa, seni hepsi övmeseler, niçin üzülüyorsun? "Bütün insanlar sizin için iyi söyledikleri zaman vay size! "(Luk.6,26), diyen sözü işitmedin mi?.

Halkın sözü seni iyilik işinden önlerse, sana büyük ayıptır. Eriha,nın yol kenarında oturan kör bağırıp Yesu,a sığınırken, bazı insanların azarlamasından kurtulmadığı halde, kendisi azarlanınca daha fazla bağırdı (Luk.18,38-39).

Kötülük işliyenlerin dili, yeme ve sitemden susmaz. Erdemlik yolunu izleyip, halkın sözlerini dinleme. İyilik et ve erdemlik işlerine devam et. Allah,la barış, önünde ... ol. Allah,ın istediğini yaparsan, gönül rahatlığı ve esenlik seninle olacaktır.

Halkın sözü için hayallarından korkan atlara benzeme. Sözden korkan çocuk gibi olma. Dünya seni iyilik etmekten önlemek için arkandan havlıyor. Ona bakma, kimse sene zarar vermez. Halkın sözünden

çekinerek Allah,ın ululuğu ve irsanlığın iyiliği için yapılan işten kesilme ki, Allah,ın kerameti değil, dünyanın kerametini istiyenlerden sayılmıyasın. Ümidini dünyadan kes. Onu, Allah,ın ululuğu önünde toz ve ufak saman gibi say.

Resul Favlus "İnsanları değil, fakat yüreklerimizi imtihan eden Allah,ı razı etmek için böyle söylüyoruz" (1.Sel.2,4). Halkın sözü, havada sallanan bir yaprak gibidir. Ondan korkulur mu? Doğruluğunda yürüyen adam Allahtan korkar. Fakat yollarında eğri olan onu hor görür" (Mes.14,2). "Kanlı adamlar, yetkin adamdan nefret ederler. Doğru adamlar ise, onun canını korurlar"(Mes.29,10). Zamandan başka bilmiyen hayvanlar tarafından altın rededilirse, değeri eksilmez. Güneşin de Baykuştan görünmemesi bir eksiklik değildir. "Kötüye iyi, iyiye kötü diyenlerin, karanlığı ışık yerine, ışığı karanlık yerine koyanların; acıyı tatlı yerine, tatlıyı acı yerine koyanların vay başına! Kendi gözlerinde hikmetli olanların ve kendilerini dirayetli görenlerin vay başına!"(İşaya 5,20-21).

Ey can korkma. Kötülerden çekinme. Bu gibi gevezelerin seni işinden geri bırakmasın. Göklü güveye bak. Hakır değildir ki, sitemini taşımaktan korkasın. "Musa büyüyünce, Firavun kızının oğlu denilmeği reddetti. Allah,ın kavmi ile beraber hakaret görmeği, bir müddet günahın sefasını sürmeğe tercih etti. Mesih sitemini mısırsın,ın hazinelerinden daha büyük zenginlik saydı. Çünkü karşılık ödüle bakıyordu" (İbr.11,24-26). Resuller, yahudilerin meclisinde dövüldükleri zaman, "o İsim için hakaret görmeğe layık sayıldıklarına sevinerek, millet meclisi önünden çıktılar" (R.İş.5,41). "Öğrenci öğretmeninden ve hizmetçi, efendisinden üstün değildir. Öğrencinin, öğretmeni gibi ve hizmetçinin, efendisi gibi olması yeterlidir. Eğer ev sahibine Beelzebul (Şaytanların başı) denilirse, evinin halkına nekadark ziyade diyecekler. İmdi onlardan korkmayın" (Mat. 10,24-26).

"Eğer dünya sizlerden nefret ederse, sizden önce benden nefret ettiğini bilin. Dünyadan olsaydınız, dünya kendisinin olanları severdi. Madem ki, dünyadan değilsiniz, ancak ben sizi dünyadan seçtim. Bunu için dünya sizden nefret ediyor" (Yuh.15.18-19). Eyub, "İşte şahidim göklerdedir ve benim için şahadet eden yükseklere dedir" (16,19). Güvenin, ümidin Allah,a olsun. Batılıkların sahipleri istediklerini desinler. Delüce, buğdayı boğmaz. Diken, gülleri gelişmekten engellemez.

ALTMİŞÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Adımızı ve şerefimizi korumalı

"İyi ad büyük zenginlikten ve lutf bulmak gümüş ve altından üstün tutulmalıdır" (Mes. 22,1). "İyi ad, hoş kokulu yağdan iyidir" (Va.7,1).

İnsanların boş sözlerine önem vermemek gerekli ise, bütün insanlar önünde adımızı, şerefimizi korumamız gerekir. İmdi edebini, şerefini koru, insanların istediklerini demeğe bakma. Bütün gereklerini yerine getirdiğin zaman, istediklerini desinler, diyebilirsin. Fakat savunmadığın zaman, yermelere karşı koymalısın. Resul Favlus, "Kimseye köyülüğe karşı kötülük etmeyin. Bütün insanlar nazarında iyi şeylere dikkat edin" (Rom.12,17). ve "İyiliğinize kötü söylenmesin" (Rom.14,16). Tarafımızdan hizmet olunan insan hakkında kimse bizi ayıplamasın. Çünkü yalnız Rabbin huzurunda değil, fakat insanlar huzurunda da iyi şeylere dikkat ediyoruz" (2.Kor. 8.20-21). "Kısacası, ey kardeşler, hak olan, saygın olan, adil olan, saf olan, sevimli olan, şerefli olan, övgü ve ululuk işlerini düşününüz. Öğrenip kabul ettiğiniz, işittiğiniz ve benden gördüğünüz şeyleri işleyin" (Fi. 4,8-9). "Bir görev seçilen adam, dışarda olanlar tarafından kendisine iyi şahadet edilmesi lazımdır" (1.Tim. 3,7). Hizmetimiz ayıplanmasın diye, hiç bir şeyde bir tökez vermedik. Ancak Allah,ın hizmetçisi olarak çok sa-

bında..." (2.Kor. 6,3-4), ve Hritiyanlar hakkında "bütün insanlar tarafından bilinen ve okunan, yüreklerimizde yazılmış mektubumuz sizsiniz. Müreкке değil, fakat diri olan Allah,ın ruhu ile, taş lavhalara değil, etten yürekler levhalarına yazılmış, tarafımızdan hazırlanmış Mesih,ın mektubusunuz" (2.Kor.3,2-3). "Eğri ve sapık neslin ortasında kusursuz ve saf, Allah,ın lekesiz çocukları olasıınız" (Fi.2.15). Aralarında yıldızlar gibi görününüz. "Her şeyde kendini iyi işlerde örnek göster. Senin öğretiminde temiz, bozulmaz, kimseden küçümsenemeyecek sağlam sözün olsun. Taki bize karşı duran, hakkımızda fena bir şey diyemeyeğinden utansın" (Titus 2,7-8). Bütün insanlar arasında iyi yaşayışlarınız olsun. Taki, "hakkınızda fena sözler söyliyener, iyi işlerinizi görerek imtihan gününde Allah,a izzet versinler" (1.Pet.2,12).

"Eğer iyi işe gayretli olursanız, size kötülük edecek olan kimdir? Fakat iyilik için sıkıntı çekseniz bile, size ne mutlu! Sizi korkutanlardan korkmayın. Fakat Mesih,i Rab olarak yüreklerinizde takdis edin. İyi vicdanınız olup size olan ümit hakkında sizden her sebep sorana, yumuşaklık ve korku ile cevap vermeğe daima hazır olun. Taki Mesih,te sizin iyi yaşayışınızı kınayanlar, sizi yerdikleri eyde utandırılınsınlar" (1.Pet.3.13-16).

Su halde şerefini, adını koru. İyi adını lëkeliyecek bir şeyi bırakma. Her zaman edep ve olgunluk örneği ol. "Sizin ışıgınız insanların önünde böyle parlaysın da, sizin iyi işlerinizi görsünler ve göklerde olan babanıza hamdetsinler" (Mat. 5.16). "Göklü babanız eksiksiz olduğu gibi, siz de eksiksiz olun" (Mat.5.48).

ALTMİŞDÖRDÜNCÜ BÖLÜM

İlme eylem katmalı

Resul, "Bilgi gururlandırır, fakat sevgi bina eder. Eğer bir kimse bir şey bildiğini sanıyorsa, henüz bilmesi lazım olduğu gibi hiç bir şey bilmiyor. Fakat bir adam Allah,ı severse, o kimse onun tarafından bilinir" (1.Kor. 8.1-3). buyurmuştur.

Nekadar bilgi kazanırsan, bilginle övünme ve bir şey olduğunu sanma. Zira bilginin son sınırına varsan, bilgice şeytanları geçmezsin.

Kardeşim, düşüncen kötü ve vicdanın kirli olursa, kitapları ve sırların anlamlarını bilmekten ne yararın olur? Yüreğinin dibine ulaşmıyan, seni kötülükten geri çevirmiyen ve bakışlarını utandırmıyan bilgi, bilgi sayılmaz. Gerçek bilgiyi ararsan, bildiğin şeyi yüreğine ek ve gizlice seni güttüğü yolda yürü. Basit bir Hristiyan adam, Allah,ın nimetiden yoksun gururlu bilgiçten iyidir. "Mademki bu şeyleri biliyorsunuz, onları yaparsanız, mutlusunuz"(Yuh. 13,17). Resul Yakup "Eksiksiz hürriyer kanununa bakan ve devam eden, unutkan iştirici değil, ancak çalışkan işleyici olan adam kendi işlerinde mutlu olacaktır" (Yak.1,25).

Bilgiç olmak için bilgiyi arayan, cahil anlayışsızdır. Halk yanında tanınmak için bilgiyi arayan, gururludur. Kazanç ve mal için onu isteyen, boş ticaretle uğraşır. Canının islahını ve komşunun iyiliği için onu arıyan, büyük erdemi tutan erdemli hakimdir. Eylemsiz bilgi, meyvasız ağaç gibi yararsızdır. Mesih,in nerede doğacağını kahinler Hiroses,e söylediler, fakat mecusiler gibi tapmasına gitmediler. Basit çobanlar ise müjdenin sesini işiterek ve Allah,ın oğlunu görmeleriyle nimete nail oldular. Kirli vicdanlı bir bilgin, yüz cahilden fazla zarar verir. Zira öğretmenlerin günahları, günahların en büyüğüdür. "Emirleri kim yapar ve öğretirse, gökleri melekütünde kendisine büyük denilecektir" (Mat. 5,19). Kurtarıcı ilkin yaptı,

sonra öğretmeğe başladı (R.ış. 1-2). Erdemi öğreten, yolunu bilmeli. Onu öğretmeden önce, kendisini de örnek göstermeli. Yoksa onlardan önce yürümediği yolda, halka nasıl kılavuzluk ediyor? Ey öğretmen! O meyvanın tatlılığını tadmadınsa, ağacı nasıl övüyorsun? İçinde yapraktan başka bulmadığı inci ağacını, Efendimiz lanet etti. Şu halde sakın. Ey başkalarını öğreten öğretmen! Öğrettiklerinin meyvası sende olmayıp yalnız söz yaprağı bulursan, incir ağacının olayı sana ulaşır. O zaman açık ve düzgün öğretişin, mantığın ve söz söyleme gücünün sana ne yarar verecek? Dibinde çamur ve kirlilikler dolu iken, suyu ile kaplar yıkanan kuyu, yahut çamurda iken, ses veren kurbaga gibi olma. Rezalette yatmış iken, nasıl erdemliği övüp halkı sana davet edersin? Tesirli sözlerin tatlı söylenişleri,işitenlerin kulaklarına ulaşmaz. Çünkü yalnız ağızdan çıkar. Fakat sözünün yürekleri istila edip derinliklerine ulaşmasını istersen, sözün yürekten çıkmalı. Ateş, ancak ateşle yakılır. Böylece seni işitenlerin yüreğinde sevgi ve erdemlik ateşi yakmak istersen, önce yüreğin onunla yansın. Ondan sonra onların yüreklerinde onları yandırabilirsin. Zira yürek, yüreğe konuşur ve can, cana tesir. Kurtarıcı bir kadını zinada tutan halka, "Sizden günahsız olan, önce ona taş at-sın" (Yuh.8,7). O zaman hepsi utanıp çıktılar. Böylece sen ey öğretmen! Utanmaktan ve işlediğin günahları azarlamıyacağından sakın. Resul, "Bedenime cefa verip ona köle ederim, taki, başkalara vazzettikten sonra ben kendim kovulmıyayım" (1.Kor.9.27).

Resul Yakup, "İmdi iyi olan şeyi yapmayı bilip de yapmıyana günahdır" (Yak.4,17). dedi. Söyleyip yapmıyan, iyi ekin ettiği halde ürününden yemez. Başkalarına lezzetli yemek takdim edip kendisi aç kalan adama benzer.

Rab, kanunları Sına Dağında verdiği zaman, önce güremeler, şimşekler ve ateş alevi göründü. Sonra rab konuşmağa başladı.(çıkış. 19,16-20). Böylece ilkin

sen, sevgi ateşile yan. Sonra senden kesin azarlamaların gürlemeleri ve ilahi öğretimin şimşekleri çıkarsa, işitenlerin yüreklerinde sözlerinin tesiri olacak. Çocuğu emziren kadın, ilkin çocuğu besliyecek süte dönecek iyi gıdayı alır. Böylece sen nime-tin gıdasını almazsan ve ruh sıcaklığıyla ısınmazsan, başkasına gıda veremiyecesin. Ateş uzaktaki eşyaları yakmadan önce, yakın olanları yakar. İman sıcaklığı ilkin seni yakar. Zira sen ona daha yakınsın. Sonra senden uzak olanları yakabileceksin. Sen susuz iken, nasıl başkalarına içmeğe su verirsin? Önce sen iç, sonra başkalarının susuzluğu gider.

Resul Favlus, Timoteos,a diyor: "Senin gençliğini kimse hor görmesin. Fakat sözde, yaşayışta, sevgide, imanda, iffette, iman edenlere örnek ol. Ben gelinceye kadar okumağa, teşvike ve öğretmeğe çalış. Paygamberlikle ve kahinlerin el koymaları ile sana verilmiş olan sendeki Tanrı ver-gisini ihmal etme. Bu şeylerde gayretli ol. İlerlemen herkese bilinmek için bunları düşün ve onlarda devam et. Kendine ve öğretişine dikkat et ve onları tut. Çünkü bunu yapmakla hem kendini, hem sendinliyenleri kurtaracaksın" (1.Tim.4,12-16).

ALTMİŞBEŞİNCİ BÖLÜM

Başkanlar, Başkalarına Örnektirler

Başkan isen, bütün yürüyüşlerinde iyi örnek ol. Yapacağın işlerde, şuraya buraya meyletmekten sakın. Zira emrindekilerin önünde ayna gibisin. Sende göreceklarını yapacaklar ve yaptıklarına benzetecekler. İşlerin iyilik yollarında ise, onların benzerini yapacaklar. Erdemlik yolundan saparsan, izlerinden yürüyecekler. Gerekli olanı geçip hukukî olanı yutsan, senin yolundan geçecekler. Bunuda bilmelisin: Başkanın hatası ne kadar küçük olsa, büyük sayılır. Zira ondan çoklarına sürçmeler oluyor. Dagdan küçük bir taş düşerse, tesir etmez. Fakat büyük bir kaya düşerse, büyük zararlar verir. Bir binadan bir taş düşerse, binaya büyük zarar olmaz. Fakat temelden bir taş sökülürse, üzerindeki binayı telef eder. Böylece fert-

lerin birisi bir kusur yaparsa, başkasına tesir etmez. Fakat başkan ve bilginin hatası, birçok kimselerin düşmesine sebep oluyor.

Hakim bin Sirah "Hizmetçileri vali gibi ve içindeki sakinlerini şehir müdürü gibi" diyor (10,2). Ağaç düz ise, gölgeside düz olur. Eğri ise, gölgeside eğri olur. "Abimelek baltayı eline alıp ağaçten bir dal keserek omuzu üzerine koydu ve onunla beraber olan halka dedi: Benim ne yaptığımı gördünüz. Sizde benim gibi yapın. Bütün halk da her birer dal kestiler ve Abimelek'in ardınca gittiler" (Hakim 9,48-49).

Emrindekilerin, istediğini yapmaları ister-sen, onlara örnek ol. Yolda önce sen yürü, onlara geçit ve yol aç. Ondan sonra açtığın yoldan geçecekler. Vücudun organlarına kılavuzluk eden baştır. Baş zayıf ise, bütün organlar zayıf düşer, uyanık ise, bütün organların uyanık olurlar. Böylece sen ey bir ... yönetimine nail olan kişi, istemli, erdem, geyretli, çalışma ve sebat örneği olursan, emrindekilerin her birinde görünüşünün basılmış olduğunu göreceksin. Çoban nereye giderse, kuzular ardı sıra giderler. Sürüler, çobanların yürüyüşleri gibi yürüyorlar. Buna göre ey kılavuzluk eden, sakın sürüye tökez olmyesin. Kuyunun içi kirliliklerle bulanırsa, içindeki suyu da bulanır. Böylece başkan acı çekerse, yönetimindekiler de acı çekerler. Kral Hirodes'in yüreği bulandığı zaman, onunla beraber bütün Yersalim sakinlerinin yüreği bulandı (Mat. 2,3). Sivillerden görünen kusur, el veyahut ayakta görünen bir tırnak izi gibidir. Örtülmesi mümkündür. Fakat başkanda görünen kusur, Yüzdeki damga ve yara gibidir. Herkese açıkça görünür. Ey Kaptan, hikmetsizliğin yüzünden gemiyi ve içindekileri sakın battırmıyasın. Ey Çoban, sürüyü bir çölde gütmıyesin ki, senden kaçıp dağımasınlar. Ey Komutan, erlerin düşmanınızdan kaçmamasına dikkat et. Uyanık, onlara daima erdemlik ve olgunluk örneği ol.

ÖKUMENISCHES SYMPOSIUM IN REGENSBURG

Je 4 Jahre wird in der Stadt Regensburg ein Symposium veranstaltet. Ziel ist eine Dialog zu führen, um die Einheit zwischen der Orthodoxen und der katholischen Kirche zu fördern. Die Initiatoren sind die Deutsche Bischofskonferenz und deren Beauftragter Dr. Albert Rauch in Regensburg.

Das Thema lautete : **DAS DIENSTAMT DER EINHEIT IN DER KIRCHE**
- Primat, Patriarchat, Papstum - von 17. - 22. Juli 1989

Bei diesem Symposium beteiligte sich die Kirche Russland, Griechenland, Jugoslawien, Bulgarien, Kopten, Äthiopien, Katholiken, evangelische Kirche, unsere Kirche Indiens und Wir.

Von unserer Kirche hielten Referate: Diakon Hanna Aydin, Thema: "Der hl. Apostel Petrus in Antiochien und seine Nachfolger". Und Dr. Adai Jacob: "Die Stellung der Patriarchen von Antiochien als Nachfolger des hl. Petrus in der syrisch-indischen Tradition".

Von unserer Kirche beteiligten sich Erzbischof Julius J. Çiçek, Diakon Hanna Aydin und von Indien: Erzbischof Dionysius Thomas mit dem Dr. Adai Jacob.

Symposium ist ziemlich gut gelaufen. Da die Griechen immerwieder kämpferische Wörter zum Ausdruck gebracht hatten, bekamen sie regenartige Kritik. Die friedliebende unter der Delegierten waren in erster Linie die Russen. Die Russen wollten keine christliche Konfession bekämpfen sondern bemühten sich aus dem Geiste Evangeliums die Christen zur Einheit fordern. Nach ihnen kamen die Syrer: Erzbischof Julius J. Çiçek forderte die Delegierten, den Beispiel der Annäherung zwischen der katholischen- und der syrisch-orthodoxen Kirche zu folgen, die im Jahr 1971 zwischen dem Patriarchen Moran Mor Ignatius Jakob III. und

dem Papst Paul VI. und im Jahr 1984 zwischen dem jetzigen Patriarchen Moran Mor Ignatius Zakkai I. und dem Papst Johannes II.

Symposium ist ziemlich gut gelaufen. Da die Griechen immerwieder kämpferische Wörter zum Ausdruck gebracht hatten, bekamen sie regenartige Kritik. Die friedliebende unter der Delegierten waren in erster Linie die Russen. Die Russen wollten keine christliche Konfession bekämpfen sondern bemühten sich aus dem Geiste Evangeliums die Christen zur Einheit fordern. Nach ihnen kamen die Syrer: Erzbischof Julius J. Çiçek forderte die Delegierten, den Beispiel der Annäherung zwischen der katholischen- und der syrisch-orthodoxen Kirche zu folgen, die im Jahr 1971 zwischen dem Patriarchen Moran Mor Ignatius Jakob III. und dem Papst Paul VI. und im Jahr 1984 zwischen dem jetzigen Patriarchen Moran Mor Ignatius Zakkai I. und dem Papst Johannes II.

Erzbischof Julius wies auf den geschichtlichen Verlauf der Konzilien hin und aus denen auftauchende Spaltungssursachen, die bis zur Vernichtung des Christentums führten, der, jeder den Christus für sich entreißen wollte. Weg von diesen politischen Motivationen sondern Umkehr zum Geiste Christie und der Brüderlichkeit" sagte Erzbischof.

Ähnliches sagte Erzbischof Dionysius Thomas: "Wir müssen den Beispiel des Urchristentums folgen. Alle christliche Konfessionen und jede auf eigene Tradition soll den Jesus Christus in allen und durch allen sehen und sich total an

seinen Willen widmen und sich an Dienst der Armen, Kranken und Notleidenden einsetzen d.h. der Christ soll sich immer eine dienende Funktion aneignen. Das ist unsere Aufgabe als Christen und nicht einer der sich auf den anderen zu beheben und die Stellung einen Untertan zu verlangen. Wir müssen mit großem Demut einander dienen. Bitte erwähnen sie mich in Ihrem Gebet".

Viele von den Bischöfen und Professoren ärgerten sich auf die Ansprache des griechischen Prof. Georg Galitis, weil er bezüglich der Filioque den Thomas von Aquin kritisierte. Angeblich Thomas hätte zwischen Energien Gottes und

Wesen Gottes nicht unterscheiden können und darauf beruht die katholische Lehre. Dennoch sagte er: "Wenn wiederum vom Primat des Papstes gesprochen wird, dann unsere Dialog hat keinen Sinn mehr. Der Kaiser hatte nie die Konzilien berufen sondern er hatt nur die Bischöfe eingeladen und mischte sich nicht in die kirchliche Politik ein sondern die Bischöfe hatten das besprochene Themen unabhängig vom Kaiser beschlossen". Scharf dagegen aus der katholischen Kirche sprach Prof. L. Bernhard. Aber Prof. E. Suttner und Prof. H-J. Schulz beantworteten ihn ganz höflich.

DER HL. APOSTEL PETRUS IN ANTIOCHIEN UND SEINE NACHFOLGER

Antiochien am Orontes in der Süd-Türkei (heute Antakya) wurde von Seleukus Nikator (300 v. Chr.) als Herrschersitz seiner neuen Dynastie gegründet und nach seinem Vater Antiochus benannt.¹

Als Hauptstadt für Asien schloßen sich die wichtigste Karawanenstraßen nach Mesopotamien, Persien, Palästina und kapadozien, über den See nach Ägypten und ganz Europa. Die Stadt wurde zum Stapelplatz der Schätze des Morgenlandes und Abendland.

Antiochos IV. Epiphanes (175 - 164 v. Chr.) verdiente seiner Hauptstadt den Beinamen der "Schönen". Seither konnte keine andere vorherige Diadochenschöpfung mehr mit ihr weteifern, nicht Pergamon, und Alexandrien. Sie wurde das "Glanzvollste" die Metropole des Handels und der

Wissenschaft. Als Königsstadt, deren Plätze und durch Statuengeschmückte Säulenstraßen, Säulenhallen, Tempel, Theater, Bäder, laufende Brunnen und Thermen Nachahmer fanden in West und Ost.²

Im Jahre 64 v. Chr. rückten die römische Legionen in Antiochien ein. Pompeius entthronte den letzten König des Seleukiden den Antiochus XIII. Asiaticus (69 - 65).³

Ab dieser Zeit der Römerherrschaft war Antiochien die Hauptstadt der römischen Provinz Syrien und Sitz des kaiserlichen Statthalters und sie war nach Rom und Alexandrien die drittgrößte Stadt des Römmerreiches.

Zwei Kulturen waren in der Stadt lebendig, der semitischen Aramäer und der Hellenen. Die griechische Sprache galt als die Sprache der Beamten. Aber auf den Staraßen und in

den Bazaren klang sie zusammen mit dem Aramäischen, das auf allen Karawanenstraßen des Ostens gesprochen wurde. In den umliegenden Dörfern sprach man die syrich-aramäische Mundart.⁴

JÜDISCHE DIASPORA

IN ANTIOCHIEN

Die Beziehungen Palästinas zu Antiochien sind älter als 200 v. Chr. In jener Zeit waren die Seleukiden die Herrscher des Landes. "Der Sieg an den Jordanquellen hatte die Ptolemäer entgültig auf Ägypten beschränkt. Seither empfing das Synedrium (Ratsbehörden) seine Weisungen aus Antiochien."⁵

Nach Josephus Zeugnisse war Syrien am dichtesten mit Juden besiedelt und vorallem die Hauptstadt Antiochien. Seleukos gab ihnen das volle Bürgerrecht gleich den Griechen und Makedonen. Weiterhin berichtet Josephus über die Anfänge des antiochenischen Christentums und ihrer Beziehungen zur jüdischen Gemeinde von Antiochien (Bell. 7,43-45).

Die Makkabäerin hl. Schmoni wird bei den Syrern hoch verehrt und hat mehreren Kirchen ihren Namen gegeben.⁶

DIE URGEMEINDE (URKIRCHE)

ANTIOCHIENS

Vorerst bietet uns Lukas einen zusammenfassenden Bericht über die Gründung und die erste Entwicklung der Urgemeinde in Jerusalem (Apg. 2,41; 4,4). Außerdem Wirken und Leiden der Apostel werden nur wenige Einzelereignisse berichtet. So die Schenkung eines Grundstückes des Barnabas (Apg. 4,36f), die Bestrafung des Ananias und der Sapphira (Apg. 5,1-11), die Aufstellung einer eigenen Behörde für die Armenpflege der Hellenisten d.h. der sprechenden Mitglieder der Urgemeinde (Apg. 6,1-6). Zwei von diesen Ereignisse haben Beziehungen zu Antiochien. Barnabas wird der erste Leiter der Gemeinde von Antio-

chien, der später Gefährte Paulus auf der ersten Missionsreise begleitet hatte. Auf Grund der Verfolgung in Jerusalem und mit dem Martyrium des Stephanus ausgebrochenen Bedrängnisse des Jahres 35 - 36 n. Chr. kamen die Jünger Jesu nach Antiochien und verkundeten die Botschaft Christi.⁷ "In jenen Tagen kamen propheten aus Jerusalem nach Antiochien" (Apg. 11,27). Der Historiker Eusebius von Cäsarea schreibt: "Durch die Verfolgung in der Zeit des Stephanus kamen viele Jünger und predigten in Antiochia, damals blühte und erstarkte und in ihr sehr zahlreiche Propheten aus Jerusalem, darunter Barnabas und Paulus waren"⁸.

Die große Bedeutung der Apostel in Antiochien war, daß die Gleichstellung von Heiden und Juden durch die Taufe praktizierten und das dort der neue Name

Christianer erstmals in der christlichen Geschichte auftauchte (Apg. 11,26) wobei dies in Jerusalem wegen der politischen Verhältnisse undenkbar war.

Es wird von Lukas berichtet (Apg. 6,5), daß unter der Urgemeinde Jerusalem, welche die Hellenen aus Antiochien waren unter den 7 Männern, die für Dienst der Witwen und Armen bestellt waren, wie z.B. Nikolaus aus Antiochien. Dieser Mann aus Christenhetze in Jerusalem kehrt er in seiner Heimat Antiochien zurück. Er ist einer, der in der Apg. 13,1 von den Propheten und Lehrern gezählt ist.

Als Petrus um das Jahr 38 n. Chr. den Hauptmann Kornelius mit seinem Haus als ersten Christen ohne Beschneidung in die Kirche aufgenommen hatte (Apg. 10,44-48), stellte sich eine energische Gruppe als Opposition dagegen (Apg. 11,2-18).

Petrus war der Gemeindeleiter von Jerusalem wie die Apostelgeschichte (1-12) mit ihrer Tradition einerseits, Paulus in seinem Bericht (Gal. 1,18ff) andererseits bezeugen. Freilich bleibt er auch Repräsentant der Jünger, aber er ist als Repräsentant der Gemeinde des Messias Jesus und der sie repräsentierenden "Zwölf" und als der erste der Zwölf und Leiter der Gemeinde.⁹

Er hatte die Urgemeinde Jerusalem nach Tode Jesu am 7. April 30 n. Chr. nahezu 12 Jahre geleitet.¹⁰

Paulus nach seiner Bekehrung zum 1. Mal im Jahr 35/36 besuchte Jerusalem (Gal. 1,18). Er wollte in Petrus die maßgebliche Autorität der Urgemeinde, der frühen Kirche, kennenlernen.¹¹

Gaechter kommentiert die politischen Verhältnisse der Jahre 38-43 und die Christenverfolgung in Jerusalem durch Herodes Agrippa folgendermaßen: "...Petrus dürfte es nicht wagen, seinen Fuß auf palästinischen Boden zu setzen."¹² "Der Grund, weshalb Petrus nach Antiochia kam, ist vielleicht nicht so wichtig wie der, weshalb er aus Jerusalem fortgezogen ist. Er wurde gezwungen Palästina zu verlassen"¹³. Die Kirche von Jerusalem hatte durch die Flucht des Petrus aufgehört, ihr Vertreter zu sein... Vom Jahre 43 n. Chr. ab, dem Jahr der Flucht des Simon Petrus, war Jerusalem nicht mehr das Zentrum der Christenheit. Ein nächster Zufluchtsort für die jüdisch-christliche Gemeinde war Antiochia"¹⁴.

Pesch schreibt: "Petrus wurde im Frühjahr 41 n. Chr. durch Herodes Agrippa I. bedroht. Das Paschafest aber fiel im Jahr 5. April 41 n. Chr. zu der Befreiungswundererzählung stattgefunden ist. Nach der Hinrichtung des älteren Jakobus durch Herodes Agrippa I. (um 44 n. Chr.) wird auch Petrus gefangen genommen, aber wunderbar befreit (Apg. 12,3-19). Er begab sich an einem anderen Ort (Apg. 12,17) und kehrte im Jahr 49/50 nach Jerusalem zurück und redet vor dem Apostelkonzil (Apg. 15,7). Die auf dem Apostelkonzil getroffene Arbeitsverteilung (Paulus für die Heiden und Petrus für die Juden, Gal.2,9) darf nicht geprüßt werden."¹⁵

Nach des Petrus Inhaftierung die Gemeindeleitung schon an Jakobus gefallen war.

Petrus verließ also wohl Anfang April 41 n. Chr. Jerusalem und begab sich wie es Apg. 12,17 heißt an einem Ort. d.h. nach Antiochien. (Eusebius, h.e. II.9,4 Hieronymus, de viris illustribus, I.).¹⁶ Petrus soll von Antiochien aus im Gebiet von Pontus, Galatien, Kappadokien, Asien und Bithynien Judenmission getrieben haben. (1 Petr. 1,1).¹⁷

Die geographisch-politischen und vor allem die sozialen Verhältnisse der Stadt Antiochia ebneten den Glaubensmitbrüdern aus Jerusalem den Weg. Das bezeugt die Spende von Liebesgaben, welche durch Petrus und Barnabas aus Antiochien zur Linderung der Hungersnot nach Jerusalem gebracht wurden (Apg. 11,27-30). "Antiochia gab damit nicht nur das leuchtende Beispiel, sondern auch praktische Bruderliebe"¹⁸. "War der Winterregen in Judäa im Winter 44/45 n. Chr. ausgeblieben, so ließ sich im Frühjahr 45 n. Chr. eine Hungersnot für den Herbst 45 n. Chr. prognostizieren"¹⁹.

DAS ERSTE MISSIONSZENTRUM IST ANTIOCHIEN

Die frei Bewegung der Christen in Antiochien und die Gründung dieses Missionszentrums durch Petrus, Paulus, Barnabas und den Evangelisten Lukas, gibt uns Zeugnisse für die Meinungsfreiheit und Toleranz der römischen Regierung gegenüber den Christen. Auch der politische Mechanismus zwischen dem römischen Imperium und den asiatischen Nationalitäten spielte in Antiochia eine große Rolle, denn die Stadt Antiochia kontrollierte das ganze Asien. Sobald die Apostel in Antiochia sich organisieren könnten, war es für sie nicht mehr schwer, andere Gemeinden zu gründen. Sie wurden von der Gemeinde Antiochiens unterstützt.²⁰

Auf der ersten Missionsreise waren Paulus und Barnabas Abgesandte, oder sagen wir juristisch bevollmächtigte der Kirche von Antiochien. Mit deren Auftrag verkundeten sie den christlichen Glauben und gründeten neue Kirchen. Es werden in der Apostelgeschichte als Punkte der Reiseroute genannt: Seleukia, Salamis und Paphos auf Kypros, Pergä in Pamphylia, Antiochia in Pisidia, Ikonion, Lystra und Derbä in Lykaonia und schließlich Attalia, (Apg.14,23). In jeder Gemeinde setzen sie ihnen durch Handauflegung Älteste **قسيس** (Presbyter) ein. "Es handelt sich also um wirkliche Kirchengründungen. Die neuen Kirchen waren abhängig von der in Antiochia in Syrien"²².

Die Ausweitung des Einflusses der antiochenischen Kirche über ihre eigenen Grenzen hinaus wirkte, daß sie die eigentliche katholische Kirche des Ostens wurde. Grotz weist auf den Brief des Klaudius Appolinaris, Bischof von Hierapolis in Asia hin, in dem er über die Zustände in Asiens an den Serapion, Bischof der Hauptkirche von Antiochia, berichtet. Auch sind datiert aus der gleichen Zeit die Unterschriften der trakischen Bischöfe, des Aelius Publius aus der Stadt Debeltos in Trakia und des Bischofs Sotas in Anchialos in Trakia. "Das ist eine Stelle dafür, daß sich offeffbar auch die Bischöfe von Trakia dem Stuhl von Antiochia besonders verbunden fühlten"²³. Grotz zweifelt nicht an dem Petrusstuhl Antiochiens. Er weist auf die Aussagen der Kirchenväter hin, im Hinblick auf die Konflikte zwischen Petrus und Paulus in Antiochien (Gal.2,11). schreibt er: "Das kommen des hl. Petrus nach Antiochia ist eine sichere Tatsache."²⁴ Ebenso bezeugt wird diese durch die Chronik des Eusebius von Cäsarea, durch Johannes Chrysostomus,

durch den hl. Hieronymus, durch den hl. Leo den Großen. Der hl. Gregor schreibt dem Episkopat Petri in Antiochia eine Dauer von 7 Jahren zu: "Ipse firmavit sedem, in qua septem annis, quamvis discessurus, sedit (PL. LXVII, 899)

In einer Ansprache vor seiner antiochenischen Gemeinde über den Hl. Ignatius von Antiochien gedachte Chrysostomus einmal mit folgenden Worten des Aufenthaltes Petri in der gleichen Stadt:

"Freilich hat sich Gott selbst in besonderem Maße dieser unserer Stadt angenommen, das machte er in der Tat deutlich dadurch, daß er Petrus, den er dem ganzen Erdkreis vorsetzte, dem er die Schlüssel des Himmelreiches übergab und dessen Urteil und Vollmacht er alles freistellte, lange hier zu verweilen ließ. So schien er unsere Stadt dem ganzen Erdkreis gleichzusetzen. Aber da ich schon des Petrus Erwähnung tat, so komme ich auf fünfte Ruhmeskrone (des Ignatius) zu sprechen, die darin besteht, daß er des 'Petrusnachfolger in dem Bischofsamt war. Wie nämlich einer, der aus einem Fundament einen großen Stein herausnimmt, diesen durch einen durchaus gleichen ersetzen muß, will er nicht den ganzen Bau zum Einsturz bringen oder doch gefährden, so ersetzte die Gnade de Hl. Geistes den Petrus bei seinem Abschied durch einen anderen, dem Petrus gleichen Vorsteher, sodaß der schon errichtete Bau nicht durch die Schwäche des Nachfolgers brüchig wurde". (Joh.Chrysostomus, in s. Mart. Ignatium 4 (= P.G.2,591).

Wiederum ähnliches Lob über Antiochia bei Joh. Chrysostomus: "Das ist der Ruhm der Stadt, das ihr Vorrang, das macht sie zur Metropole, nicht nur auf der Erde, sondern im Himmel". (P.G.49 (1862) 171-180, 176ff.).²⁵ Die Predigt des Joh. Chrysostomus auf der Domkanzel von Antiochien geht wie folgt weiter: "Wo nämlich der Name 'Christ' aufkam, dort mußte der Apostel Petrus Hirt sein. Den gleichen Namen Petrus verdiene auch Flavian Bischof (+ 26.9.404) von Antiochien, der ihm in der Tugend gleiche und auf sei-

ner Kathedrale sitze. Denn Antiochien hatte den Fürsten der Apostel gleich an anfang als Lehrer. Später trat ihn die Stadt zwar an Rom ab. Aber wenn auch. Sie behielt ihn trotzdem in ihren Mauern, nämlich seinen Glauben. Denn wer den Glauben des Petrus hat, besitzt auch den Petrus und indem wir seinen Nachfolger sehen, sehen wir ihn selbst²⁶. Zu den Aussagen Chrysostomus schreibt Ludwig: "Flavian Bischof von Antiochien nimmt in seiner Vorstellung durchaus die Stelle des Petrus ein. Infolgedessen hat die Kathedrale Roms keine höhere Lehrautorität als die Kathedra Antiochiens"²⁷.

PATRIARCHAT VON ANTIOCHIEN

Obwohl Paulus und Barnabas eine Zeitlang die erste christliche Gemeinde Antiochiens leiteten, ihr als Vorsteher galt der Tradition nach immerwieder der Apostel SIMON KEPHAS (Petrus).²⁸ Dionysius Barsalibi bezeugt dies, daß Petrus die Kirche Antiochiens in den Jahren 41 - 42 n. Chr. gegründet hatte.²⁹

Die beiden Syrern, Aphraat (+360) und Ephräm (+373) benützen in ihren theologischen Schriften das Diatessaron.³⁰ Von den 23 Homilien³¹ Aphraats an zwei Stellen weisen sie auf Mt 16.18 hin. Hom. 7 De Paenitentibus § 15 heißt es: "Obwohl Simon, das Haupt der Jünger, leugnete, Christus jemals gesehen zu haben, nahm der Herr ihn.. doch wieder auf und machte ihn sogar zum Fundament und zum Felsen auf dem die Kirche steht". Hom. 23 De acino § 12 wird Petrus nochmals Fundament genannt. Ephräm wiederholt die Worte Jesu: "Selig bist du, Simon; die Riegel der Unterwelt sollen dich nicht überwältigen"³². Jakob von Sarug bezieht auf Petrus: "Als Grundstein sollte er auch der Hausherr sein. Als der den Bau des Hauses begann, wählte er Kephas aus, legte ihn als

Fundament und gab ihm als Hochzeitsgabe das Charisma, Tod und Satan zu besiegen"³³.

Patriarch Jakob III. sich auf die Aussagen der syrischen Kirchenväter stützend schreibt: daß Petrus zum ersten Mal, im Jahr 37 n. Chr. nach Antiochien kam, und im zweiten Mal 46 n. Chr. und im dritten Mal blieb von 53 -60 n. Chr. in Antiochien.³⁴

Die Kirche Antiochiens hält sich fest an dem was vom Jesus Christus dem Petrus verheißen ist: "Ich sage dir: du bist Petrus, und auf diesen Felsen will ich meine Kirche bauen, und die Pforten der Hölle werden sie nicht überwältigen. Ich will dir die Schlüssel des Himmelreiches geben, und was du auf Erden bindest, das wird im Himmel gebunden sein, und was du auf Erden lösest, das wird im Himmel gelöst sein" (Mt 16,18f). Christus sagte wiederum zu ihm: "Stärke deine Brüder" (Joh. 22,32). Die besondere Weisungen Jesu an Petrus sind es, in dem er ihm den Hirtenstab übergeben hat, wo er ihm drei Mal gesagt hatte: "Weide meine Lämmer. Weide meine Schafe. Weide meine Schafe. (Joh. 21,15-17).

Er ist vom Christus selbst beauftragt worden seine Schafe zu weiden. Der Hirte Petrus mußte den Hirtenstab und die Vollmacht, welche er von Jesus übernommen hatte, seinem Nachfolger übergeben. Und diese sind, die sukzessiv als seine Stellvertreter in Antiochien amtierende Patriarchen. Deren ununterbrochene Liste ist bis heute aufbewahrt.³⁵ Die folgende Aussagen entnommen von F. Haase, der Kenner, die Geschichte der orientalischen Kirchen und nach den Quellen.kritisch bearbeitet hat.³⁶

1 - EVODIUS (67 - 79)

Ignatius von Antiochien bezeugt selbst von seinem Vorgänger EVODIUS, daß

er zuerst von den Aposteln den Vorsitz in Antiochien erhalten hatte und fordert deshalb die Antiochener auf, ihres seligen Hirten würdig zu sein. EVODIUS war 30 Jahre lang Bischof von Antiochien. Ihm werden mehrere in koptischer Sprache erhaltene Schriften zugeschrieben.

2 - IGNATIUS VON ANTIOCHIEN (79 - 107)

Ignatius wird als dritter bzw. zweiter Bischof von Antiochien genannt. Die alte syrische Übersetzung, welche spätestens um die Mitte des vierten Jahrhunderts entstanden ist, übernahm wirklich den griechischen *Ἰγνάτιος ὁ καὶ*.

Etwas später aber wo schon vor Entstehung der armenischen Übersetzung aus der Syrischen, taucht bei den Syrern die Übersetzung auf: "der mit Gott Bekleidete". In der syrischen Übersetzung des Patriarchen Severus von Antiochien, die von Jakob von Edessa im J. 701 gemacht wurde, wird der Namen *Nurono*. Die Syrer übersetzten den lateinischen Namen Ignatius in ihrer Sprache, indem sie diesen *Nurono*, den Feurigen. Schon der eben genannte Severus sagt: "Auf dieselbe Weise wurde der Gottesträger Ignatius von den feurigen Taten davon, daß man das Zukünftige im voraus wußte, Ignatius genannt. Denn wer in der Sprache der Römer auch nur einigermaßen bewandert ist, weiß, daß *Nurono* der Entbrannte, wie wir sagen davon seinen Namen hat. Den ignis nennen die Römer das Feuer, welches angezündet und entbrannt ist. Wer aber ist der, welcher die Glut, d.h. die Fackel der göttlichen Liebe in sich hat? und von Begierde, für Christus zu leiden, entbrannt ist"? Er, der auch, als er an die Römer schrieb, sagte: "Feuer und Tiere und 10 000 Arten von Qualen mögen über mich kommen, nur Jesus Christus möge ich würdig werden". Ohne weiteres setzt der syrische Übersetzer an Stelle des Namens Ignatius *Nurono*.

In seiner Vita wird berichtet, daß Ignatius jenes Kind gewesen sei, auf welches Jesus Christus die Hände gelegt und es gesegnet habe. Von seiner Wirksamkeit als Bischof von Antiochien läßt sich aus seinen

Briefen schließen. Der Syrer berichtet: "Als Ignatius 15 Jahre lang regiert hatte, wurde er in Rom den Wilden Tieren vorgeworfen". Ausführlich berichtet das syrische Martyrium, im Corpus Ignatium. "Um diese Zeit, als der gottlose Kaiser Trajan die Herrschaft über die Römer erhalten hatte, lebte Ignatius, der Schüler Johannes des Apostel und Evangelisten, ein Mann, der in allem den Aposteln gleich war und er leitete die Kirche von Antiochien während der Stürme in den Tagen des Domitian. Als Trajan nach Antiochien kam, befahl, daß Ignatius in Banden nach dem großen Rom gebracht und den wilden Tieren zum Fraße vorgeworfen wurde. Seine Gebeine wurden nach Antiochien gebracht.

Nachfolger des Ignatius war ERON.

Im Brief an ERON (Hero) hat Ignatius ihn als seinen Nachfolger in Auge, von diesem Diakon Hero soll auch ein Lob und Bittgebet zum hl. Ignatius stammen. Dem ERON (107 - 127) folgen:
CORNELIUS (127 - 140)
EUDUS (EROS) (140 - 156)
THEOPHILUS (157 - 172)
MAXIMUS (172 - 190)
SERAPION (190 - 211), u. s. w. werden bis zu den jetzigen Patriarchen Mor Ignatius ZAKKAI I. 143 gezählt, von denen sind nur 122 legitim.

ZUSAMMENFASSUNG

Das Christentum gelangt von Jerusalem nach Antiochien, von dort nach Asien, Europa, in die ganze Welt. Antiochien ist das eigentliche frühchristliche Zentrum Palästinas, Erbe Jerusalems. Alexandrien, Rom und Konstantinopel sind christliche Zentren, bloß wegen ihres Charakters als politische, weltliche Zent-

ren. Antiochien als zweites Jerusalem steht über ihnen. Dort herrschte nicht nur die hellenistische Kultur und Sprache sondern auch die Aramäische.

DIAKON HANNA AYDIN

Kloster St.Ephräm der Syrer-HOLLAND

ANMERKUNGEN

- 1- Vgl. Dieckmann, H. a.a.O. 5 Vgl. Hammerschmidt, E. Antiochien, a.a.O. Sp.648 Vgl. Drewery, B. Antiochien, a.a.O. 99
- 2- Dieckmann, H. a.a.O.
- 3- ebd. 7
- 4- ebd. 8 Vgl. Kuhn, E. Die Stätische, a.a.O. 316 Vgl. Kollwitz, J. Antiochia, a.a.O. 462 Vgl. Harnack, A.v. Miss. a.a.O.670
- 5- Vgl. Dieckmann, H. a.a.O. 9f.
- 6- Vgl. Jeremias, J. Die Makkabäer-Kirche, a.a.O.254 Vgl. Eltester, W. a.a.O. 284 Vgl. Bammel, E. Zum jüdischen Martyrerkult, a.a.O.121
- 7- Vgl. Dieckmann, H. a.a.O.14
- 8- Eusebius, Kirchengeschichte, a.a.O.3 Vgl. Bauer, K. Antiochia, a.a.O.9
- 9- Vgl. Pesch, R. Simon-Petrus, a.a.O. 59
- 10- ebd. 63
- 11- ebd. 62
- 12- Gaechter, P. Jerusalem und Antiochia, a.a.O.39
- 13- ebd. Petrus in Antiochia, a.a.O.189
- 14- ebd. Jerusalem, a.a.O.24 Vgl. Harnack, A,v. Miss. a.a.O.663 (Antiochia tritt an die Stelle Jerusalem ein)
- 15- Pesch, R. a.a.O. 58. 78f.
- 16- Vgl. Pesch, R. a.a.O.63
- 17- ebd. 76
- 18- Vgl. Gaechter, P. Petrus und seine Zeit, a.a.O.257
- 19- Vgl. Pesch, R. a.a.O.79
- 20- Vgl. Harnack, A.v. Miss. a.a.O. 660ff.
- 22- Vgl. Gaechter, P. Petrus und seine Zeit, a.a.O.149f. Grotz, H. Die Hauptkirchen, a.a.O.172
- 23- Grotz, H. a.a.O.174
- 24- ebd. 24 Vgl. Lübeck, K. Reichseinteilung, a.a.O.223 Vgl. Eltester, W. a.a.O.289 Vgl. Altaner, B. a.a.O.187 Vgl. Pesch, R. a.a.O.88 Vgl. Brown, R. E. Der Petrus der Bibel, a.a.O.30ff. Vgl. Drewery, B. Antiochien, a.a.O.100f. Vgl. Kihn, H. die ältesten, a.a.O.40
- 25- Vgl. Harnack, A,v. Miss., a.a.O.661 Anm. 2
- 26- Ludwig, J. a.a.O. 57
- 27- ebd. 57
- 28- Barhebräus, Chronicon, a.a.O.34 Vgl. Haase, F. Apostel, a.a.O.136f.
- 29- ebd. 149
- 30- Vgl. Schäfer, K. Th. Diatessaron, a.a.O.348f.
- 31- Parisot, J. Aphraatis a.a.O.1
- 32- Vgl. Ludwig, J. a.a.O.52 Vgl. Euringer, S. a.a.O.160
- 33- Landershofer, P.S. a.a.O.328f.
- 34- Vgl. Severius, J. a.a.O.76
- 35- Vgl. Barhebräus, Chronicon, Bd.1 Sp.39ff. Vgl. Haase, F. Kirchengeschichte, a.a.O.215
- 36- Vgl. Haase, F. Kirchengeschichte, a.a.O.208-211

LITERATURVERZEICHNIS

Altaner, B.
Bammel, E.
Barhebräus,

bauer, K.
Baus, K. | War Petrus in Rom ? in: LhR 36 (1937) Sp. 177-188
Zur jüdischen Martyrerkult, in: ThLZ 78 (1953) Sp. 119-126
Chronicon Ecclesiasticum, ed. von Abbeloos und Th. J. Lamy 3 Bde. Lu-
vanii, 1872-77
Antiochien in der ältesten Kirchengeschichte, Tübingen 1914
Fabianos I. Bischof von Antiochien, in: LThK 4 (1986) Sp.161 |
|---|---|

- Dieckmann, H. Antiochien, ein Mittelpunkt urchristlicher Missionstätigkeit, Aachen 1920
- drewery, B. Antiochien, in: TRE 3 (1978) 99-113
- Eltester, W. Die Kirchen Antiochiens im IV. Jahrhundert, in: ZNW 36 (1937) 251-286
- Euringer, S. Des hl. Ephräm des Syrers ausgewählte Schriften aus dem Syrischen und Griechischen übersetzt, Kempten und München 1919-28 (BKV 37.61)
- Eusebius, Kirchengeschichte, (= h.e.) aus dem Griechischen übersetzt von Haeuser, Hrsg. von O. Bardenhewer und J. Zellinger, Bd. II. München 1932
- Förster, R. Antiochia am Orontes, in: Jdl 12 (1897) 103-149
- Gaechter, P. Jerusalem und Antiochia, in: ZKTh 70 (1948) 1-48
- ebd. Petrus in Antiochia, in: ZKTh 72 (1950) 177-212
- ebd. Petrus und seine Zeit (neutestamentliche Studien), Innsbrück, Wien, München 1958
- Grotz, H. Die Hauptkirchen des Ostens von den Angängen bis zum Konzil von Nikaia 325 Roma 1964 (OCA 169)
- Haase, F. Altchristliche Kirchengeschichte nach orientalischen Quellen, Leipzig 1925
- ebd. Apostel, und Evangelisten in den orientalischen Überlieferungen, Münster 1922 (Neutestamentliche Abhandlungen 9 Heft 1-3)
- Hammerschmidt, E. Antiochien am Orontes, in: LThK 1 (1986) Sp. 648-650
- Harnack, A., v. Die Mission und Ausbreitung des Christentums in den ersten drei Jahrhunderten, 4. verbesserte und vermehrte Aufl. mit 11 Karten 2 Bde. Leipzig 1924
- Hofmann, K. Petrus Apostel, in: LThK 8 (1986) Sp. 334-347
- Honigmann, E. Studien zur Notizia Antiochena, in: BZ 25 (1925) 60-88
- Jeremias, J. Die Makkabäer-Kirche in Antiochien, in: ZNW 40 (1941) 254f.
- Kihn, H. Die ältesten christlichen Schulen: Die Schulen zu Antiochia, Edessa und Nisibis, Weissenburg 1865
- Kollwitz, J. Antiochia am Orotos, in: RAC 1 (1950) 461-469
- Kuhn, E. Die Städtische und bürgerliche Verfassung des römischen Reiches, Leipzig 1864 Nachdr. Aalen 1968
- Landershofen, S. Ausgewählte Schriften der syrischen Dichter, Cyrillonas, Baläus, Isaak von Antiochien und Jakob von Sarug, übersetzt von P.S. Landershofen, Kempten und München 1913 (BKV 6)
- Lübeck, K. Reichseinteilung und kirchliche Hierarchie des Orients, Münster 1901
- Ludwig, J. Die Primatsworte Mt 16,18.19 in der altkirchlichen Exegese, Münster 1952
- Perisot, J. Aphraatis Sapientis Persae Demonstrationes, Patrologia Syriaca, Paris 1894-1907, 1 I. und 2.
- Pesch, R. Petrus-Simon, Geschichte und geschichtliche Bedeutung der ersten Jünger Jesu Christi, zstuttgart 1980 (Päpste und Papstum 15)
- Petrus. Der Petrus der Bibel, eine ökumenische Untersuchung. Hrsg. v. R.E. Brown, K.P. Donfried und J. Reumann eingeleitet von F. Hahn und R. Schnackenburg, Stuttgart 1976
- Rahner, H. Antiochenische Schule, in: LThK 1 (1986) Sp. 650-652
- Schäfer, L.Th. Diatessaron, in: LThK 3 (1986) Sp. 348f.
- Schultze, V. Altchristliche Städte und Landschaften, III. Antiochia, Gütersloh 1930
- Severius, J. Patr. History of the Syrian Church of Antioch, by Severius Jacob the Syrian Metropolitan of Beirut and Damascus, Part 1. Beirut 1953
- Theodor v. Cyr. Kirchengeschichte (= h.e.) aus dem Griechischen übersetzt von Andreas Seider, Hrsg. von O. bardenhewer, K. Keymann und J. Zellinger, Bd. II. München 1926
- Treppner, M. Das Patriarchat von Antiochien von seinem Entstehen bis zum Ephesinum 431. Historisch-geographische Studie. Würzburg 1891

DEUTSCHLAND

FOTOS: Auf dem oben sind: Prof.Dr. E. Suttner, indischer Erzbischof Dionysius Thoma, Erzbischof Julius J. Çiçek und Diakon Hanna Aydin
Auf dem unten sind orthodoxe Bischöfe mit Dr. Albert Rauch

En Kıymetli hediye

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ
ԵԿԵՆԻՍՏԻՆԻԱՆ
ԵՊԻՍԿՈՍՈՍ

Geçen sene Bar-Hebreaus Matbaasında teknigin en lüks icadile ve yalnız BIN adet renkli ve tarihi resimlerle basılan Mukaddes İNCİL'den, gerek Süryani kiliseler gerekse kendi evlerine veya hediye olarak çocuklarına birer nüsha alan, kilise ve kişilerin listesidir:

- 214 – Lahdo Ataş, Bissengen / Almanya
- 215 – Ş. Üstün, Karlsruhe, Almanya
- 216 – Pases Hans-Martin Linnemann / Bielefeld, Almanya
- 217 – Hanna Kurt, Örebro, İsveç
- 218 – Süryani Kilisesi, Ganderkesee, Almanya
- 219 – Süryani Kilisesi, Rijssen, Hollanda
- 220 – Süryani bir üye, USA
- 221 – Süryani bir üye, USA
- 222 – Süryani bir üye, USA
- 223 – Süryani bir üye, USA
- 224 – Süryani bir üye, USA
- 225 – Süryani bir aile, İsveç
- 226 – Süryani bir aile, İsveç
- 227 – Gevriye sağlam, Göppingen, Almanya
- 228 – Hanna Tuğrul, Avustralya
- 229 – Abuna Kerkorinous, Katholikos Habeshistan
- 230 – Semir Georg Mase, Avustralya
- 231 – Mor Afrem Kilisesi, Malborn-Avustralya
- 232 – Mor Yakub Burdono Kilisesi, Malborn-Avustralya. Semir Georg Mase ve ailesi tarafından iki Kili-seye Hediye

- 233 – Meryemanne Kilisesi, Örebro/İsveç, Meryem Altunkaya tarafından hediye edilmiştir
- 234 – Gabriel Acar, Göteborg / İsveç
- 235 – Süryani bir üye, USA
- 236 – Süryani bir üye, USA
- 237 – Süryani bir üye, USA
- 238 – Süryani bir üye, USA
- 239 – Süryani bir üye, USA
- 240 – Amanuel Buğday, Bohl, Almanya
- 241 – Süryani bir aile, USA
- 242 – Süryani bir aile, USA
- 243 – Süryani bir aile, USA
- 244 – Süryani bir aile, USA

- Devamı var -

HABERLER NACHRICHTEN

EINIG IN DER CHRISTOLOGIE Orthodox-Altorientalische Kommission tagte in Ägypten

Wadi Natrun/Ägypten, 5. Juli (KNA) Die gemeinsame Kommission für den theologischen Dialog zwischen der orthodoxen Kirche und den Altorientalischen Kirchen hat eine Übereinstimmung in der Christologie festgestellt. Das an der zweiten Sitzung der Kommission von 20. bis 24 Juni im Kloster Anba Bishoi in Wadi Natrun/Ägypten vorgelegte Papier "Über terminologische Probleme und die Interpretation christologischer Dogmen heute" wurde von der Kommission verabschiedet und wird nun den einzelnen Kirchen zur Überprüfung vorgelegt. Eine Arbeitsgruppe wird auf der nächsten Sitzung der Kommission im September 1990 in Chambesey bei Genf einen Bericht über die pastoralen Probleme zwischen den Kirchen erarbeiten.

Die 23 im koptischen Kloster Anba Bishoi versammelten Kommissionsmitglieder kamen aus 13 Ländern und vertraten 13 Kirchen. In dem gemeinsamen Papier bestätigen beide Seiten, daß sie in der Glaubensformel des Cyrill von Alexandrien übereinstimmen: "eine Natur (Hypostase) des fleischgewordenen Gottes des Logos", und daß es genüge, zu bekennen, daß die Heilige Jungfrau Gottesgebärerin sei. Ausdrücklich wendet sich die Kommission gegen die nestorianische Häresie, die lehrt, daß die göttliche Natur des Logos in der menschlichen Natur Jesu wie in

einem Tempel innewohnt und Maria "Christotokos" sei, also Mutter des die Gottheit und Menschheit in sich vereinigenden Christus. In dem Papier wird auf das vollständige Gottsein und Menschsein Christi hingewiesen. Auch die vier traditionellen Adverbien, die die sogenannte "hypostatische Union" bezeichnen, werden beiderseits bejaht: unvermischt (asynchytos), unwandelbar (atreptos), ungetrennt (adiairetos) und ungesondert (achoristos). Die gemeinsame Übereinstimmung beschränkte sich nicht allein auf die Christologie, sondern umfasse die gesamte Glaubensgut der einen ungeteilten Kirche der ersten Jahrhunderte, hält das Communiqué fest. Einig seine sich die beiden Kirchenfamilien auch in der Lehre über den Heiligen Geist, "der allein vom Vater ausgeht".

Zu den altorientalischen Kirchen gehören die Koptische Orthodoxe Kirche, die Äthiopische Orthodoxe Kirche, die Syrisch-Orthodoxe Kirche, die Armenische Apostolische Kirche und die Orthodoxe Kirche Indiens. Sie gelten auch als "vor-chalkedonensischen Kirchen", da sie sich nach dem Konzil von Chalkedon (451) von der damals noch ungeteilten Kirche lossagten, da dieses Konzil von zwei Naturen (menschliche und göttliche Physis) in der einen Hypostase Jesu Christi sprach.

(KNA/ÖKI/28/541)

ALTORIENTALEN UND KATHOLIKEN BERATEN IN WIEN "SCHRITT VON DER THEOLOGIE IN DIE KIRCHLICHE PRAXIS TUN"

Wien, 21. Juni (KNA) Katholiken und Altorientalen rücken einander wieder einen Schritt näher: Vom 29.6. bis 2.7. findet in Wien auf Einladung der ökumenischen Stiftung "Pro Oriente" die erste Sitzung des "Standing Commitees" katholischer und altorientalistischer Theologen statt, dessen Gründung bei der letzten "Lainzer Konsultation" mit den Vertretern der altorientalistischen Kirchen im September 1988 vereinbart worden war. Aufgabe des Komitees ist es, die Vorschläge und Empfehlungen der bisher fünf Lainzer Konsultationen zwischen katholischen und altorientalistischen Theologen auf ihre Verwirklichungsmöglichkeiten zu prüfen und den jeweils zuständigen Stellen in den einzelnen Kirchen entsprechende Vorschläge zu übermitteln. Damit soll der Schritt von der Theologie in die kirchliche Alltagspraxis getan werden.

Wie von katholischer Seite gehören dem Komitee der römische Jesuit John Long, Vizerektor des Päpstlichen Orientalischen Instituts, der Grazer Theologie Univ. Prof. Dr. Philipp Harnoncourt und "Pro Oriente" -Generalsekretär Alfred Stirnemann an. Die koptische Kirche wird durch Bischof Amba Bishoi, Generalse-

ekretär des Heiligen Synods seiner Kirche, vertreten, die syrisch-orthodoxe Kirche durch den Erzbischof von Aleppo (Haleb), Mar Youhanna Ibrahim. Für die armenisch-apostolische Kirche gehört deren Wiener Bischof Dr. Mesrob K. Krikorian dem Komitee an, für die äthiopische Kirche Erzbischof Amba Gharima von Nubien, Leiter der Zwischenkirchlichen Hilfsorganisation seiner Kirche, für die syro-indische Kirche Vizedirektor des Priesterseminars in Kottayam, Dr. Konothra Mathew George. Bei den von "Pro Oriente" 1971, 1973, 1976, 1978 und 1988 veranstalteten "Konsultationen" zwischen katholischen und altorientalistischen Theologen war eine weitgehende Annäherung der Standpunkte, ja vielfache Übereinstimmung in zentralen theologischen Fragen festgestellt worden. Die altorientalistischen Kirchen hatten sich nach dem Konzil von Chalkedon im Jahr 451 von der allgemeinen Kirche getrennt. Dabei war es vor allem um die Frage gegangen, wie es theologisch zu formulieren sei, daß Christus wahrer Gott und wahrer Mensch ist.

(KNA/ÖK1/26/493)

BİLDİRİ

'Sayın Avrupa'daki Suryani Cemaatimizin Dügün, spor ve vefat haberleri, Almanyadaki Suryani Federasyon Mecmuasi "MARDUTHO DSURYOYE"ye göndermeleri tavsiye edilir.

KOLO SURYOYO

MITTEILUNGEN (= BILDIRILER)

DIE RELIGIONSLEHRER DER SYRISCH- ARAMÄISCHEN SPRACHE IN DER BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND, HIELTEN EINE TAGUNG IM KLOSTER ST. EPHREM DER SYRER

Da Erzbischof Julius J. Çiçek abwesend war, leitete Diakon H. Aydin die Tagung von 17.-18. 7. 1989. Die Tagesordnung wurde aufgeschrieben und jedem Lehrer eingereicht und enthielt 13 Themen. Nachdem die Lehrer sich vorgestellt hatten, begrüßte sie Mönch Binyamin im Namen der Klostersbewohner. Wegen Asylverfahren könnten leider 5 Religionslehrer nicht teilnehmen, weil die Ausländerbehörden der BRD ihnen kein Erlaubnis erteilt hatten nach Holland zu fahren. Nächste Tagung wird in Deutschland gehalten. Die Namenliste der Anwesenden ist wie folgt:

1. Ibrahim Yiğit - Bremen 2. Isa Bilen - Bremen 3. Yuhanun Balica - Ahlen 4. Murat Uzel - Berlin 5. Ishak Aksoy - Gütersloh 6. Samuel Gümüş - Delmenhorst 7. Fikri Gümüş - Delmenhorst 8. Habib Yanık - Salzkoten 9. Iskender Barınç - Coburg 10. Saliba (Sabri) Tutuk - Augsburg 11. Şemun Aydin - Gütersloh 12. Isa Demir - Kirchardt.

Von den oben genannten 12 Religionslehrern wurde vorübergehend einen Lehrer-Ausschuß gebildet, dessen Vorsitzender Diakon Hanna Aydin gewählt, sein Vertreter Melfono Isa Demir, Sekretär Isa Bilen, 2. Sekretär Samuel Gümüş,

HOLLAND

BAR HEBRÄUS, UN TÜRKÇE TARİHI
BAR HEBRÄUS, UN devletler Tarihi Süryancadan İngilizçeye çeviren Ernest A. Wallis Budge London 1932. İngilizceden Türkçeye Çeviren Ömer Rıza Doğrul, "Türk Tarih Kurumu" tarafından iki (2) Cilt olarak Ankara, da 1945 neşredilmişti. Kısa bir zamanda tükenmişti. Şimdi iki Cildi, ikinci baskı olarak 1987 de piyaseye çıktı. Türkçe Bar Hebräus, un Tarihini isteyenler, Mor Ephrem Manastırına müracaat etsin.

HINDISTANA SEYAHET

Allah kismet ederse gelecek senenin (1990 veya 1991), hindistanın yaz mevsiminde, yani bizim Şubat ayımıza giriyor. Bu Şubat ayında, orda vefat eden Patriğimiz İlyas, ın günüdür, ona büyük bir şahro hazırlanıyor. Bu gaye ile Avrupa Abraşiesinden bir Gurup Hindistandaki Süryani Kilise ve Manastırlarını ziyaret etmek gayesiyle bir seyahet planlanıyor. Hindistani görmek isteyen kişiler, yılbaşıye kadar (1.1.1990), Mor Ephrem Manastırının Sekreterliğine bildirmelerini rice ederiz.

AVRUPADA SÜRYANI GENÇLER ILERLİYOR GENÇLER İKİ (2) ADIM ILERİ ATILAR

Yayını aralarında hızlandırmak için, Ortho Avrupa Abrasiyesinin Süryani Orthodox Gençleri iki Mecelle çıkardılar.

1. MARDUTHO D'SURYOYE (SYRISCH-ARAMÄISCHE KULTUR) ZEITSCHRIFT DER FÖDERATION DER SYRISCHEN (aramäischen) VEREINE IN DER BRD e.V.

Kirchstr. 16 4830 Gütersloh

Inhalt: Diese Zeitschrift enthält Referate von Profesoren und Theologen sowie Berichte über soziale, ausländerrechtliche und gesellschaftliche Probleme. Welche die Interesse der jugendlichen und öffentlichen Gesellschaft erwecken. Für die Schüler und Studenten ist es sehr wichtig diese Zeitschrift zu lesen, damit bereichert ihr Wissen über die Geschichte, Sprache und Kultur der syrischen-Aramäer. Diese Zeitschrift wird von 26 Jugendvereine in BRD. getragen. Und wird in vier (4) Sprachen: Deutsch, Aramäisch, Türkisch und Arabisch gedruckt.

HOLLAND

2. SHOESHOTO

TIJDSCHRIFT DER SYR. ORTH. CULTURELE VERENIGING ENSCHDEDE NEDERLAND

Inhalt: Verschiedene Artikel über Sport, Kultur und verschiedene politische Nachrichten, welche die, die Interessen der jugentlichen erwecken. Die Sprache ist überwiegend hollandisch, syrisch-aramäisch, arabisch und türkisch. Nachrichten über die kulturelle Veranstaltungen in Europa werden nicht versäumt. Dem Interessierten ist es zu empfehlen.
SYRISCH-ORTHODOXE CULTURELE VERENIGING

Tromplaan 50A

7500 DT Enschede

Tel.:053, 31 48 12 / 31 70 08

BELGIEN

CLAUDE SÉLIS, veröffentlichte ein Buch über die syrisch-orthodoxe Kirche in französischer Sprache, mit dem Titel "Les Syriens orthodoxes et catholiques" in der Serie FILS D'ABRAHAM. Bruxelles 1988

ISBN 2 - 503 - 82362 - 1

Inhalt: Es wird die Geschichte der aramäischen Sprache und deren Entwicklung behandelt. Weiterhin wird die Lehre der syrischen Kirchenväter, Konziliensbeschlüsse, kurz erleutert. Lobenswert ist die Literatur, welche am Schluß des Buches angegeben ist. Dieses Buch ist empfehlenswert, jeder Syrer, der, die französische Sprache beherrscht zu lesen.

Bestellort: Kloster St. Ephräim der Syrer

ISVIÇRE

ŞAHANE BİR KASSET

İsviçrede Şarkıcı Pulis ve Kerim tarafından "HASRA" adlı Kaseti klasik Aletleriyle çıkardılar. Kaset 10 Şarkıdan ibaret olup Hazak Kazasının (Beth Zabday) Hasretlerini dile getiriyor. Lisam Süryancadan ziyade, Arapçadır. Tur Abdinlere dinlemeye yarar bir Kasettir.

خُذْ رَحْمَةً وَخُذْ مَعَهُ خُذْ رَحْمَةً وَخُذْ مَعَهُ
 مَقْتَهُ بِأَمْرِهِ مَقْتَهُ بِأَمْرِهِ مَقْتَهُ بِأَمْرِهِ
 وَخُذْ رَحْمَةً وَخُذْ مَعَهُ وَخُذْ رَحْمَةً وَخُذْ مَعَهُ
 وَخُذْ رَحْمَةً وَخُذْ مَعَهُ وَخُذْ رَحْمَةً وَخُذْ مَعَهُ
 وَخُذْ رَحْمَةً وَخُذْ مَعَهُ وَخُذْ رَحْمَةً وَخُذْ مَعَهُ
 وَخُذْ رَحْمَةً وَخُذْ مَعَهُ وَخُذْ رَحْمَةً وَخُذْ مَعَهُ
 وَخُذْ رَحْمَةً وَخُذْ مَعَهُ وَخُذْ رَحْمَةً وَخُذْ مَعَهُ
 وَخُذْ رَحْمَةً وَخُذْ مَعَهُ وَخُذْ رَحْمَةً وَخُذْ مَعَهُ

BIETIGHEIM - BISSINGEN

BIETIGHEIM - BISSINGEN

كَسْبًا كَسْبًا كَسْبًا كَسْبًا كَسْبًا كَسْبًا كَسْبًا كَسْبًا
 كَسْبًا كَسْبًا كَسْبًا كَسْبًا كَسْبًا كَسْبًا كَسْبًا كَسْبًا

BIETIGHEIM - BISSINGEN

BIETIGHEIM - BISSINGEN

أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ
 أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ
 أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ
 أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ
 أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ
 أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ أَلْبَابُ

١- مَبْنًى اَمَّيْ. د- مَكْرِبَعْلٌ بَالِحٌ. ٢- حَبْ
 اَمَّا. ٣- مَعَى اَمَّا. م- اَبَّيْ اَمَّيْنِ. ٥- وَسَا
 وَصْبًا. ١٠- اَبَا وَصْبًا. د- حَبْلُ صَبَبِ اَلْاَلِ. ١١- مَنَهْ
 اَلْاَلِ. ١٢- حَمُؤًا اَلْاَلِ. ١٣- حَمُؤًا اَوَاه. د- حَبَا وَهْمًا.
 ١٤- حَمُؤًا اَلْاَلِ. د- مَلَحًا اَكْبَضَ. م- مَسْنُ مَسْ.
 ه- اَوَّجَ اَمَّيْنِ. ١٥- اَوَّ اَمَّا

۴- حبّ الله أمّی.
۵- سُبْحًا أَبَّی.
۶- قَدْ صَدَّقَ أَسْمَی.

سَلَا ٱلْجَزْءُ ٱلْأَقْصَىٰ ٱلْجَزْءُ ٱلْحَا ٱلْجَزْءُ ٱلْمَعْدَىٰ ٱلْجَزْءُ ٱلْأَقْب ٱلْجَزْءُ
مَعْدَىٰ ٱلْجَزْءُ ٱلْحَبَا ٱلْجَزْءُ

[illegible]

مَنْ مَنَّا وَآفَقُهُمْ قُلُوبُهُمْ وَأَلْهَمَهُمُ اللَّهُ قَبُولَهُمْ - قَبْلَ بَعْثِهِ أَمْرًا

مَمْلُوكٌ وَفَرَقْتُمَا بَيْنَهُمَا فَهَبْهُمَا عَلَيَّ

המלכות והמלכות

- خَالِدٌ رَعِيٌّ لَمَحَهُ -

[illegible]

INDIA - ൨൩൩

രോമ കൂടാ മകുബുടാ ഹെറൂസാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ

മകുബുടാ ഹെറൂസാ മെപ്പടാ

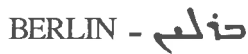
അസ്തേ മതൂനാ ഹെറൂസാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ
 അസ്തേ മതൂനാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ
 മെപ്പടാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ
 മെപ്പടാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ
 മെപ്പടാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ
 മെപ്പടാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ
 മെപ്പടാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ
 മെപ്പടാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ

- 1- കൂടാ മകുബുടാ 150 മതൂനാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ.
- 2- കൂടാ മകുബുടാ 150 മതൂനാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ.
- 3- കൂടാ മകുബുടാ 150 മതൂനാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ.
- 4- കൂടാ മകുബുടാ 150 മതൂനാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ.
- 5- കൂടാ മകുബുടാ 150 മതൂനാ മെപ്പടാ മെപ്പടാ.

حَتَّى يَكُونَ لَكُمْ
أَحْصَاءُ

146

هَذَا وَفِيهِ الْقِسْمُ هَهُوْا
وَالْمَدَامَةُ حَسْبُهَا وَفِيهِ هَهُوْا وَفِيهِ هَهُوْا

ਕਰੀਮ ਕਹਾਣੀ

سَجَّهَ حَيْثُ رَحِمَ وَأَمِنَ أَفْنَمَ كَخَبَ حَا وَحَلَّ وَضَمَّ
أَفْنَمَ هَرَكَبَ حَمَاهِمَ رَحَلًا وَضَمًّا وَأَمَضَّ أَمَى فَلَا
وَأَمَّتَلَّ لَسَهُلًا هَفَرَّ بَسَمًا وَبَلَّهَ أَضَمًّا وَأَضَا ضَلَّالًا
لُحِضَّ نَدَا حَلَّ مَضَمَّ نَدَا وَضَمَّ تَضَلَّ ضَمَّ مَكَبَّهَ مَعَمَّ
حَبَّ مَضَلَّ لَمَّ حَلَّ حَلَبَنَاهُ هَمَّ قَتَلَا حَمَلًا
وَمَهَّ شَبَبَ، هَمَّهَلَّ ضَا بَلَّهَ حَلَّهَ حَلَّ فَهَلَّ
مَقْبَلًا وَمَقْضَبًا وَالْأَمَنَّةُ لِأَمْنًا وَحَمَّ وَأَمِنَ أَفْنَمَ
حَبَّ ضَمًّا وَبَلَّهَ مَضَمًّا مَضَمًّا أَلْهَلَّ أَلْهَلَّ.

مَلِكُهُ هُوَ وَهُوَ أَفْنَمُ لِحَنْكَبِ لِي وَبِأَمْرِهِ هُوَ هُوَ
 لَهَا حَتَّى أَلْهَبُهَا هُوَ هُوَ قَدْ وَجَّهَهُ أَمْرٌ حَكِيمٌ
 مَعْبُودُهُ أَلْفَا فَرْبُهَا، وَأَبِ أَمْرًا وَهَبُهَا هُوَ
 أَمْلَهُ أَمْرٌ هُوَ وَهُوَ أَفْنَمُ حَسْبُهَا أَلْحَتَا
 وَمَعَهُ هَبُوبٌ وَحَنْكَبِ حَبِّ الْكَلَا وَهُوَ مَعْتَدٌ، وَكَوْنُ
 وَهُوَ وَكَوْنُ لَهَا قَامَهُ نَحْوُ سَبْعًا أَمْرَهُ حَسْبُهَا
 وَكَوْنُ وَمَعَهُ هَبُوبٌ Philharmonie أَيْ رَتَبِ وَقُلَا هُوَ مَخْبُتًا
 حَكِيمًا هُوَ هُوَ لَهَا لَهَا وَأَوْحَدُ هُوَ هُوَ مَلِكُهَا
 حَكِيمًا أَوْحَدُ، وَأَوْحَدُ هُوَ أَلْفَا هُوَ وَهَبُهَا
 هَبُوبٌ وَمَعَهُ هَبُوبٌ، وَكَوْنُهَا بَعْدَ هُوَ قَدْ وَكَبِ
 وَرُبَّكَ هُوَ لَهَا هَبُوبٌ هُوَ هُوَ. هَلَاكَ هُوَ هُوَ
 هَلَاكَ وَكَوْنُهَا أَمْرُهُ هُوَ هُوَ وَهُوَ أَفْنَمُ
 لَهَا سَبَا وَأَمْرُهَا وَكَوْنُهَا هُوَ هُوَ مَعَهُ هُوَ
 هُوَ هُوَ مَعَهُ هُوَ وَكَوْنُهَا لَهَا هَبُوبٌ هُوَ هُوَ
 أَمْرُهَا « Kirchentag » هُوَ هُوَ أَفْنَمُ هُوَ هُوَ
 قُلَا هُوَ مَخْبُتًا وَكَوْنُهَا هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ.

مَعْرِفَةُ نَسَبِهَا

لَهَا مَخْبُتًا هُوَ هُوَ وَكَوْنُهَا هُوَ هُوَ، هُوَ هُوَ هُوَ
 هُوَ هُوَ هُوَ وَهُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ
 هُوَ وَكَوْنُهَا هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ
 هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ
 هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ
 هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ
 هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ
 هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ هُوَ

HABERLER

لکھنؤ ہفت روزہ

HORIZONTE

- حلقہ -

اَلْمَقْبَرِ سَيِّدَا مَتَوَهَّاسَا اَلْاَحْيَا وَمَهْمُوبِ حَبِّ مَعْلَا اَهْلَا
اَلْاَحْيَا وَيُبْحَا حَقْم UNESCO قَصَبِيَّة كُنْج
مَدْحِيَّة اَلْاَحْيَا جِي خَصَا وَسَائِي حَبَا كَلُوْء اَمَّه
نَسَا وَاَرْهِي مَر.

اَهْلَا اَفْه حَسِّيَّة اُكْبِي هَعْلَا وَخَصَقْلَا مَتَد مَتَوَهَّاسَا
مَهْمُوبِ، وَلَحْلَا خَصَا اَلْاَبُوْد اَحْلَا مَحْبَا وَكَلْمُ اَسْ
مَلْمَلَا مَلْمَلَا اَلْمَلْمَلَا حَقْم - .HORIZONTO'89
لَحْمَقْلَا مَتَوَهَّاسَا وَمَهْمُوبِ وَيَلْنِ لَحْمَقْلَا وَكَلْمَا.

اَسْ مَتَدَا وَخَصَقْلَا خَلْقَا اَهْلَا اَفْ اَفْ حَبَا هَعْلَا
مَتَدَا خَلْقَا مَتَوَهَّاسَا وَمَهْمُوبِ وَيَلْنِ حَسِّيَّة اُكْبِي.
وَلَحْلَا مَلْمَلَا مَلْمَلَا وَكَلْمَا وَكَلْمَا وَكَلْمَا
مَتَدَا مَتَدَا مَتَدَا، جِي وَكَلْمَا مَتَدَا مَتَدَا
وَمَتَدَا مَتَدَا مَتَدَا «جِي وَكَلْمَا وَكَلْمَا وَكَلْمَا
وَمَتَدَا مَتَدَا مَتَدَا وَكَلْمَا وَكَلْمَا وَكَلْمَا
مَكْتَبِيَّة مَتَدَا مَتَدَا مَتَدَا وَكَلْمَا وَكَلْمَا
وَلَحْلَا مَتَدَا مَتَدَا مَتَدَا وَكَلْمَا وَكَلْمَا
وَمَتَدَا اَفْنَم مَتَدَا مَتَدَا «وَمَتَدَا لَأَفْ اَكْبِي مَلْمَلَا
مَتَدَا.

[illegible]

حصہ ۱، ۱۱۱:

مَلَا قُمْ مَعَهُ فَمَلَا

١٢٤٥

أَبَدَ أَجَنَ: وَمُفَ لَأَكْهَلَا
وَبَحَبَ كَهَلَا: وَمُفَ كَه
وَبَحَبَ كَه سَلْبَدَا: مَهَلَا
وَأَسَ حَبَبَه: وَكُنْهَلَا فَنَه
كَه: وَكُنْهَلَا أَسَ أَهْهَلَا
مُفَ مَسَ: وَأَهْ مَكُنْهَلَا أَجَنَ:
وَكَه مَحَلَا جَيَّ كَه مَحَلَا مَحَلَا
حَه هَه: وَأَهْلَا أَهْهَلَا
مَحَلَا.

[illegible]

۞ اِنْ فَهِمْتُمْ خُبْرًا مُّكْتَبًا مِنْ اِنَّا
 وَلَا يَمْلِكُ لَكُمْ اَنْتُمْ مُّكْتَبًا.
 ۞ اِنْ فَهِمْتُمْ خُبْرًا مُّكْتَبًا، هُوَ
 مُّكْتَبًا. ۞ وَاحِدًا لِّكُلِّ
 لِكُلِّ مَجْزِيٍّ هُوَ مُّكْتَبًا

[illegible]

[illegible]

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ
وَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ
فَإِن تَوَلَّوْا فَعَرَّضْنَاكَ لِلْخَلْقِ أَعْمَى
ثُمَّ لَنُخَسِّبَنَّ أَهْلَ الْبُيُوتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
ثُمَّ لَنُخَسِّبَنَّ أَهْلَ الْبُيُوتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
ثُمَّ لَنُخَسِّبَنَّ أَهْلَ الْبُيُوتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ

[illegible]

۞ وَاقْبَلْ خَلَا خَلَا
 ۞ يَا: تَهَا هَبْ خَلَا
 ۞ يَا حَسْبَتْكُمْ: مَهْلَا
 ۞ يَا اِذَا اَيَّاهُ ۞ اَمْسِنَا
 ۞ حَكَمَ: هَلَا نَجِبْ اَيَّاهُ
 ۞ مَهْلَا وَمَنْ اَلَا وَحْدَهُ ۞ جَبْ
 ۞ خَلَا ۞ اَلَا مَهْلَا
 ۞ مَهْلَا ۞ وَحْدَ خَلَا ۞ سُبْحَا
 ۞ جَبْ اَتَهْتَهُ: ۞ اَتَهْتَهُ

ਮਨੁ ਜਲਾਵਨੁ ਨ ਏਕਾਨੁ ॥ ਨਹੀਨੁ ਨਹੀਨੁ ॥

על המלחמה והכלל

هُوَ مُحَمَّدٌ. جَبَّ حَبْلًا وَهَبَ
 مَالًا وَأَنَا قَدْ خُصِمْتُ
 وَهَبْتُ وَبَبْتُ وَلَا أَمْرًا
 مَالًا لِحَبْلٍ حَلَّ حَتَّى
 أُوْر. جَبَّ حَبْلًا وَهَبَ
 وَأَجَبْتُ أَلَا حَصَمًا: وَأَنَا
 أَلَا أَلَا وَأَحْمَدُ
 هُوَ مُحَمَّدٌ هُوَ مُحَمَّدٌ، قَعْلًا
 كُنْ خَاتَبُهُ وَمَالًا وَهَبَ
 وَأَلَا هُوَ مَالًا وَهَبْتُ
 هُوَ مَالًا وَهَبْتُ لَهْ
 كَحَبْلٍ أُوْر وَنَعْمَ جَبَّ
 مَعْمُ هُوَ مُحَمَّدٌ
 حَقَّقْتُ هُوَ، هَلْ أَبْ وَأَفْ
 نَعْمَ قَدْ هَبْتُ جَبَّ أَلَا
 وَأَنَا قَدْ خُصِمْتُ لِهْ هَبْتُ جَبَّ
 وَهَبْتُ هُوَ حَصَمٌ حَلَّ
 مَالًا مَحْتَبًا. أَلَا أَلَا
 وَأَلَا لَا أَلَا وَهَبْتُ
 مَالًا وَهَبْتُ سَبَبُ أَلَا
 كَلَمْ.

أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّ الْمَاءَ يَنْزِلُ فِي سَحَابٍ مُمَدَّدٍ
فَيَكُونُ لَهُمْ شَرَابٌ يَشْرَبُونَ
فَلَا يَخْشَوْنَ الْعَذَابَ
وَلَا يَحْزَنُونَ

إِنَّمَا بِبُكْبٍ قَاتَا هَلَاوَسَا لَا
 بُنْكَبٍ جَبٍ مَّهَلَا مَهَلَا
 هَحَحَا وَأَسْهَ حَاهَا
 هَمَّهَلَا وَهَنْبٍ حَمَلَا
 لَحَمَّهَلَا مَحَمَّهَلَا هَمَّهَلَا
 إِهْنَا وَهَمَّهَلَا وَبَبٍ هَهْ حَتَب
 أَوْم. هَجَبٍ حَلَا قَبَبَا
 بُبْكَبٍ وَهَلَاوَسَا وَبَلَا أَمَكِب
 مَّهَلَا مَهَلَا وَحَجَبٍ أَوْم
 حَلَا هَمَّهَلَا أَسِي وَهَجَبٍ
 هَمَّهَلَا هَكَبَسَا وَأَمَكِب
 مَّهَلَا جَبٍ أَوْم هَحَبَّهَلَا
 لَحَمَّهَلَا هَاهَا أَمَلِب
 وَلَا بَلَّه. هُحَا وَهَاهَا
 حَاهَا حَتَب أَوْم حَجَبٍ
 حَمَّهَلَا وَحَجَبٍ حَلَا أَوْم

ج: اِنَّا مَعَهَا اَحَدًا مُنْصَلًا:
هَبْ مَعَهَا مَعًا، وَهَلَّا كُنْ
مَلَحَمًا: اَجِبْ: اَجِبْ مَعَهَا:
وَيْلًا، وَهَبْ هَلَّا مَعَهَا
هَبْ هَلَّا حَقِيقًا. هَبْ جَزَا
اَجِبْ مَعَهَا جَبْ هَبْ
اَجِبْ اَجِبْ: اِنَّا اِنَّا
اَجِبْ، وَاجِبْ هَبْ هَبْ

وهؤلاء بالخيل • أما نحن فاسم الرب إلهنا نذكر « (مز ٧:٢٠) ويقول الرب يسوع وهو يناجي الآب : « أنا أظهرت اسمك للناس » (يو ١٧:٦) كما أمر تلاميذه أن يعمدوا المؤمنين « باسم الآب والابن والروح القدس » (مت ١٩:٣٨) فاسم الأقانيم الثلاثة أي قوتهم وسلطانهم هو اسم واحد لأن الثلاثة متساوون بالجوهرة • فيقول الرسول بولس عن الرب يسوع : « لذلك رفعه الله أيضاً وأعطاء اسماً فوق كل اسم • لكي تجثو باسم يسوع كل ركبة ممن في السماء ومن على الأرض ومن تحت الأرض » (في ١٠:٢) والرب يسوع يقول لتلاميذه : « لأنه حيثما اجتمع اثنان أو ثلاثة باسمي فهناك أكون في وسطهم » (مت ١٨:٢٠) وقال الرسول بطرس وقد امتلأ من الروح القدس وهو يجابو رؤساء اليهود وشيوخهم وكتبتهم على سؤالهم له وليوحنا « بأية قوة وبأي اسم صنعنا أتنما هذا قال بطرس : « فليكن معلوماً عند جميعكم ••• أنه باسم يسوع المسيح الناصري الذي صلبتموه أتمم الذي أقامه الله من الأموات • بذلك وقف هذا أمامكم صحيحاً ••• وليس بأحد غيره الخلاص • لأن ليس اسم آخر تحت السماء قد أعطي بين الناس به ينبغي أن نخلص » (أع ٤:٥-١٢) •

ان اسم الرب يتقدس في السماء ، فالملائكة يرتبهم يمجّدونه دائماً وقد سمعهم النبي أشعيا (٣:٦) « هذا نادى ذاك وقال قدوس قدوس قدوس الرب الصباؤوت السماء والأرض ملوءتان من مجده رب الجنود مجده ملء كل الأرض » وكقول صاحب المزامير : « قدوس ومهوب » اسمه « (مز ٩:١١١) •

وبقولنا « ليتقدس اسمك » نسأل الرب أن ينشر اسمه القدوس في العالم أجمع لتسجده الأمم كافة ولئن كلفنا ذلك احتمال المشقات كما قال الرب : « وستكونون مبغضين من الجميع من أجل اسمي » (مت ١٠:١٢) •

وتقدسينا اسمه القدوس يجري بعبادتنا إياه تعالى بالروح والحق وتمجيده بألسنتنا وأفكارنا وقلوبنا ، وبطاعتنا وأوامره الإلهية فتقدس به ،

وان كلمة « أب » عندما تطلق كصفة لله تعالى لا تنقص من مقامه جلّ جلاله • ولكنها تجعل قدرته تعالى وجلاله قريين منا بحيث نقدر على الاقتراب منه بدالة البنين ، وتعظم المحبة المتبادلة بين هذا الآب السماوي وأولاده وتسمو أيضاً اطاعة هؤلاء له واتكالهم عليه •

« الذي في السموات » :

لكي يتميز الإله الآب عن سائر الآباء، ندعوه «أبانا الذي في السموات» أما آباؤنا البشر فهم في الأرض •

ان الله تعالى روح لا يحصره حدّ ، موجود في كل مكان كقوله تعالى: « أما أملاًُ أنا السموات والأرض يقول الرب » (إر ٢٣: ٢٤) ولكن مقره تعالى في السماء كقول الكتاب عنه : « الساكن في السموات » (مز ٢: ٤) و « الرب عالٍ فوق كل الأمم • فوق السموات مجده • من مثل الرب إليها الساكن في الأعالي • الناظر الأسافل في السموات وفي الأرض » (مز ١١٣: ٤-٦) و « اليك رفعت عيني يا ساكناً في السموات » (مز ١٢٣: ١) •

ونصفه بأنه أبونا الذي في السموات ، لتتوجه أفكارنا وأذهاننا وقلوبنا نحو السماء مبتعدين عن الأرضيات ، ولكي نتوق السكنى معه في العلاء كوصية الرسول بولس : « أطلبوا ما فوق حيث المسيح جالس عن يمين العظمة » (كو ٣: ١) •

الطلبات السبع

الطلبية الأولى : « ليتقدس اسمك » (مت ٦: ٩) :

ان معنى التقديس هو التخصيص والتمييز، فنحن نميز اسم الرب عن كل اسم في الكون ، فاذا قلنا هذا المكان مقدس ، أي انه يختلف عن سائر الأماكن ، واسم الرب مقدس لأنه فريد عن سائر الأسماء • وللفظة اسم تشير الى طبيعة الفرد وشخصيته وقوته • فاسم الرب هو الرب ذاته ، وهذا ما عناه صاحب المزامير بقوله : « ويتكل عليك العارفون اسمك لأنك لم تترك طالبيك يا رب » (مز ٩: ١٠) و « هؤلاء بالمركات

لما تسمعنا ندعو الله «أبانا» وتهرب منا لأنها تعرف بأننا بحماية الله أيينا ورعايته وقد وعدنا الرب يسوع قائلاً: «ولكن شعرة من رؤوسكم لا تهلك» (لو ١٨: ٢١) •

ما أسعدنا أن نعال صفة القرابة مع الله ، يقول الانجيلي يوحنا : « أنظروا أية محبة أعطانا الآب حتى ندعى أولاد الله » (١ يو ٣: ١) •

فعلينا كأبناء الله أن نكون في شركة مع أبناء الله في بيت الله ، الكنيسة المقدسة • وإن ابتعدنا عن بيت الآب ، كالابن الضال ، جعنا وشاركنا الخنازير أكل الخرنوب • فعلينا أن نتوب ونعود إليه تعالى ، والآب ينتظرنا ليعيد إلينا خاتم العهد عهد البنوة ، الصفة الثابتة التي لا تسقط ولكنها تتجدد ، فإذا ظننا بأننا سقطنا من هذه الرتبة وفكرنا بأنفسنا بأن نقول للآب مع الابن الضال : « لست مستحقاً أن أكون لك ابناً ، فاجعلني كأحد عبيدك » ، سيضنا الآب إلى صدره الحنون ولا يدعنا نفوه بهذه العبارة القاسية ، بل سيأمر بذبح الكبش المسمن ، ويعيد إلينا خاتم العهد ، ويؤكد لنا بنوتنا له ، وأبوته لنا ، بقوله : « افرحوا معي لأن ابني هذا كان ميتاً فعاش وكان ضالاً فوجد » • اذن نحن أولاده في كل حال • وصفة البنوة تلازمنا حتى في حال البعد عن بيته الإلهي ، على أمل العودة إليه تعالى بالتوبة النصوح •

ونقول (أبانا) بصيغة الجمع ، فان الله أبونا جميعاً وهو أب البشر كافة، وخاصة المولودين منه بالنعمة ، كما أوصى السيد المسيح قائلاً : « وأنتم جميعاً إخوة ولا تدعوا لكم أباً على الأرض لأن أباكم واحد الذي في السموات » (مت ٢٣: ٨ و ٩) • وكأولاد أب واحد محذور علينا التمييز العنصري أو القبلي أو القومي أو الطبقي ، وعلينا أن نتحد بالمحبة ، والله محبة ، ولا يدعوه أحدنا «أبي» بل «أبانا» بصفة الجمع لأتينا عائلة واحدة وهو أب واحد لجميعنا ، وروح الأبوة يعظم العلاقة المتبادلة بين أولاده فتسمو روح الاخوة •

بولس : « اذ لم تأخذوا روح العبودية أيضاً للخوف بل أخذتم روح التبني الذي به نصرخ يا أبا الآب » (رو ٨: ١٥) • ويقول الانجيلي يوحنا : « أما كل الذين قبلوه فأعطاهم سلطاناً أن يصيروا أولاداً لله أي المؤمنون باسمه • الذين ولدوا ليس من دم ولا من مشيئة جسد ولا من مشيئة رجل بل من الله » (يو ١: ١٢ و ١٣) فهذا السلطان الذي أعطانا إياه الله يحق لنا أن ندعوه تعالى (أبانا) ، كقول الرسول بولس : « ثم بما أنكم أبناء أرسل الله روح ابنه الى قلوبكم صارخاً يا أبا الآب ، اذاً لست بعد عبداً بل ابناً وان كنت ابناً فوارث لله بالمسيح » (غل ٤: ٧ و رو ٨: ١٧) • فلسنا أبناء وحسب بل ورثة على حد تعبير الرسول بولس أيضاً القائل : « فان كنتم للمسيح فأنتم اذاً نسل ابراهيم ، وحسب الموعد ورثة » (غل ٣: ٢٦-٢٩) ، فنحن ورثة لأبينا السماوي الحي بمشاركتنا الميراث مع ربنا يسوع المسيح ابن الله الحي •

لقد ولدنا من الله يوم اعتمدنا باسم الثالوث الأقدس ، وحل علينا الروح القدس كما حل على الرب يسوع يوم عماده في نهر الأردن من يوحنا المعمدان • وجاءتنا الشهادة من السماء بأننا أبناء الله ، كما جاءت للرب يسوع بعدما صعد من الماء ، حيث سمع الصوت من السماء قائلاً : هذا هو ابني الحبيب الذي به سررت » (مت ٣: ١٧) • هكذا نولد من الماء والروح ولادة ثانية كقول الرب لنيقوديموس : « الحق الحق أقول لك ان كان أحد لا يولد من فوق لا يقدر أن يرى ملكوت الله ••• ان كان أحد لا يولد من الماء والروح لا يقدر أن يدخل ملكوت الله • المولود من الجسد جسد هو والمولود من الروح هو روح ••• » (يو ٣: ٣-٧)

وصفة البنوة التي نالها مجاناً من الله بولادتنا الروحية توجب علينا محبة أبينا السماوي وطاعة أوامره ، وعبادته ، والاتكال عليه ووضع كل رجائنا فيه ، وبذلك نكون أولاداً صالحين •

وهذه الصفة ذاتها تسربلنا بقوة فائقة ، حتى الأبالة ترتاع وترعب منا

آباؤنا منذ القرون الأولى للميلاد ، ونشدها طبقاً للألحان القديمة الشجية التي تبعث في النفس خشوعاً ورهبة •

ولكي يتأمل المؤمنون معاني هذه الصلاة ، فيرفعوها الى الله بقلوب نقية ، ونفوس زكية ، رأينا أن نشرحها ، مستنديين بذلك الى تفاسير آباؤنا الميامين •

مقدمة الصلاة الربانية :

تقسم الصلاة الربانية الى مقدمة وسبع طلبات جوهرية وخاتمة •
ففي المقدمة نوجه الصلاة الى الآب السماوي قائلين :

« آبانا الذي في السموات » (مت ٩: ٦) :

بهذه العبارة نتقدم الى الله بروح البنوة ونخاطبه بدالة البنين وندعوه « آبانا » وحين نستخدم كلمة « أب » لنصف بها الله تعالى ، نقدم مختصراً للايمان المسيحي لأننا عندما ندعو الله « آبانا » نوضح علاقتنا بالله ، وبأنفسنا وبالقريب • لقد أنعم الرب يسوع علينا لنكون اخوة له وأبناء لأبيه السماوي ، لذلك منحنا الحق لندعو آباه « آبانا » واختار هذه الصفة العزيزة مفضلاً إياها على سائر الصفات والأسماء الحسنى التي تطلق على الإله العظيم • ذلك أن لفظة « أب » هي أقدم لفظة يفوه بها الانسان فهل يوجد في الدنيا أعز من الأب على قلب أولاده ؟ فكم بالحري اذا كان هذا الأب هو الآب الذي في السماء إلهنا وخالقنا ورازقنا والمعتني بنا ؟ فما أسمى النعمة التي منحنا إياها الرب بأن يكون إلهنا آبانا •

قال الرب يسوع لتلاميذه مرة : « لا أعود أسميكم عبيداً لأن العبد لا يعلم ما يعمل سيده ، لكني قد سميتكم أجباء لأنني أعلمتكم بكل ما سمعته من أبي » (يو ١٥: ١٥) • ودعا الفقراء اخوته الأصاغر (مت ٢٥: ٤٠) كما دعا الرسل اخوته بقوله للمجدلية ، بعد قيامته : « لا تلمسيني لأنني لم أصعد بعد الى أبي ولكن اذهبي الى اخوتي وقولي لهم اني لم أصعد الى أبي وأبيكم وإلهي وإلهكم » (يو ١٧: ٢٠ ومت ١٠: ٢٨) • وقال الرسول

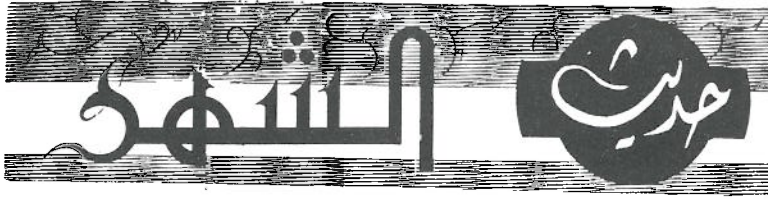
أو تلاوة الصلوات الفرضية • كما يصلّيها المؤمنون في دورهم وأماكن عملهم، وهم يشعرون بتأثيرها الروحي البالغ في حياتهم ، وقد اختبروا قوتها السامية ومفعولها الايجابي ، ففيها تلبى حاجات النفس والجسد ، وتبلاوتها بخشوع يعبد المؤمنون الإله الحق بالروح والحق ، ويمجدونه تمجيداً ، وينالون منه تعالى طمأنينة النفس وراحة البال ، وسلاماً روحياً ، ونجاة من التجارب الصعبة ، وخلصاً من ابليس اللعين وجنده الأشرار ، وظفراً بهم جميعاً • وأخيراً يتمتعون بسعادة روحية في الحياة الدنيا ، ويحوزون على رجاء لا يخيب للحياة الأبدية •

ان المؤمن الذي يسكب نفسه أمام الإله الآب بقلب نقي ، وضмир طاهر ، وهو يتلو الصلاة الربانية بخشوع متأملاً معانيها السامية ، تصعد صلاته كبخور قدام الرب (مز ١٤١: ٢) لأن « طلبية البار تقتدر كثيراً في فعلها » (يع ١٦: ٥) والصلاة الربانية هي كلمة السر لفتح باب السماء على مصراعيه ، واستجابة الطلبات المقدمة للآب بايمان اتماماً لوعده الرب يسوع القائل « اسألوا تعطوا ، اطلبوا تجدوا ، اقرعوا يفتح لكم » (مت ٧: ٧ ولو ٩: ١١ ويو ١٦: ٢٤) •

وقد أحب المسيحيون هذه الصلاة ، فنقشوها على ظهر قلوبهم ، ونظموها شعراً ، ولحنوها نظماً وشرأ بلغاتهم العديدة ، ولهجاتهم التي لا تحصى ، ووقعوها على الآلات الموسيقية ، وهم ينشدونها مترنين فهي مزمورهم المفضل • وهي الصورة المختصرة جداً التي رسمها الرب لصلواتهم، والنموذج الذي يقيسون به طلباتهم دائماً •

الصلاة الربانية علمنا اياها الرب باللغة السريانية :

وقد أنعم الرب علينا نحن السريان ، بأن نرفع صلواتنا اليه تعالى ، باللغة السريانية التي قدسها بلسانه الطاهر ، اذ تكلم بها • فنحن نتلو الصلاة الربانية بذات الألفاظ التي فاه بها الرب يسوع • وقد لحنها

الصلاة الربانية

بقلم :

قراءة البطريرك العلامة مار اغناطيوس زكا اودول عيواص

السيد المسيح يعلمنا الصلاة الربانية :

كثيراً ما كان الرب يسوع ينفرد بأبيه السماوي بصلوات حارة ، ومناجاة طويلة ، في مواضع شتى ، ذكر منها جبل الزيتون • « واذا كان يصلي في موضع ^(١) لما فرغ قال واحد من تلاميذه : يا رب علمنا أن نصلي كما علمهم يوحنا أيضاً تلاميذه • فقال لهم متى صليتم فقولوا :

« أبانا الذي في السموات ، ليتقدس اسمك ، ليأت ملكوتك ، لنكن مشيئتك ، كما في السماء كذلك على الأرض • أعطنا خبزنا كفافنا اليوم ، واغفر لنا ذنوبنا ، كما نحن أيضاً نغفر لمن أخطأ إلينا ، ولا تدخلنا في التجربة ، لكن نجنا من الشرير . لأن لك الملك والقوة والمجد ، إلى الأبد • آمين » (مت ٩: ١٣-١١) .

التأثير الروحي للصلاة الربانية :

ومنذ أن علم السيد المسيح تلاميذه هذه الصلاة ، وأتباعه يرفعونها إلى الآب السماوي ، باسم الابن القدوس ، في كل آن وأين ، وكل ظرف وحين ، في السراء والضراء في دور العبادة • وخاصة أثناء الاحتفال بالقداس الإلهي

١ - يقال أن الرب يسوع علم تلاميذه الصلاة الربانية على جبل الزيتون حيث كان بحسب رأي بعضهم يختلي بهم دوماً • وقد شيد سنة ١٨٦٨ م دير في موضع مغارة على جبل الزيتون كتبت على جدرانها الصلاة الربانية على صفحات معدنية باحدى وثلاثين لغة •

Glanerbrugstr. 33 - HOLLAND

مجله دینیہ تاریخیہ ادبیہ

مجله دینیہ تاریخیہ ادبیہ

مجله دینیہ تاریخیہ ادبیہ

مجله دینیہ تاریخیہ ادبیہ
نصرتها أبرشية السريان الارثوذكسي
في اوروبا

قوله سوريو